

ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน
กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100
The Relationship between Tax Planning & Performance and the Stock
Prices & Dividend Payment of Companies listed
on the Stock Exchange of Thailand, SET100 Group

จิรนนต์ ชิตเดชะ
CHIRANAN CHITDAECHA

การค้นคว้าอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อการค้นคว้าอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน
กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

ชื่อ นามสกุล นางสาวจิรนนต์ ชิตเดชะ

ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชา การบัญชี

คณะ บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิิตาภรณ์ สิ้นจรุกต์กิติ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ไวยทิพย์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับการค้นคว้าอิสระ

ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาวลี ไม้สัก)

วันที่ 23 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2564

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานกับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100
ชื่อ นามสกุล	นางสาวจิรนนท์ ชิตเดชะ
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา	การบัญชี
คณะ	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานกับ ราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน รายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูล (แบบ 56-1) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึง พ.ศ. 2562 จำนวน 69 บริษัท โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลต่อส่วน (DY) อัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนเงินปันผลต่อส่วน (DY) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราจ่ายปันผล (DP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

คำสำคัญ: การวางแผนภาษี, ผลการดำเนินงาน, ราคาหลักทรัพย์, การจ่ายเงินปันผล

Independent Study Title	The Relationship between Tax Planning & Performance and the Stock Prices & Dividend Payment of Companies listed on the Stock Exchange of Thailand, SET100 Group
Author	Miss Chiranan Chitdaecha
Degree	Master of Business Administration
Field Study	Accounting
Academic Year	2020

ABSTRACT

This research aims to study the relationship between tax planning & performance and the stock prices & dividend payments of companies listed on the Stock Exchange of Thailand, SET100 group. It was conducted by collecting information from financial statements, annual reports, and the information registration forms (Form 56-1) of 69 companies from 2015 to 2019. Descriptive statistics and inferential statistics were used for data analysis, including correlation analysis and multiple regression analysis.

The study results show that the return on equity ratio (ROE), book value per share (BV), and earnings per share (EPS) ratio positively correlated with the stock prices. The corporate income tax rate to total assets (TAX/ASSETS), the return on total assets (ROA), the return on equity (ROE), and the book value per share (BV) ratio were positively correlated with the dividend yield (DY) ratio. The earnings per share (EPS) ratio had a negative correlation with the dividend yield (DY) ratio, and the effective corporate income tax (ETR) ratio had a positive correlation with the dividend payout ratio (DP) with a statistical significance at 0.01 and 0.05 levels.

Keywords: Tax Planning, Performance, Stock Price, Dividend Payment

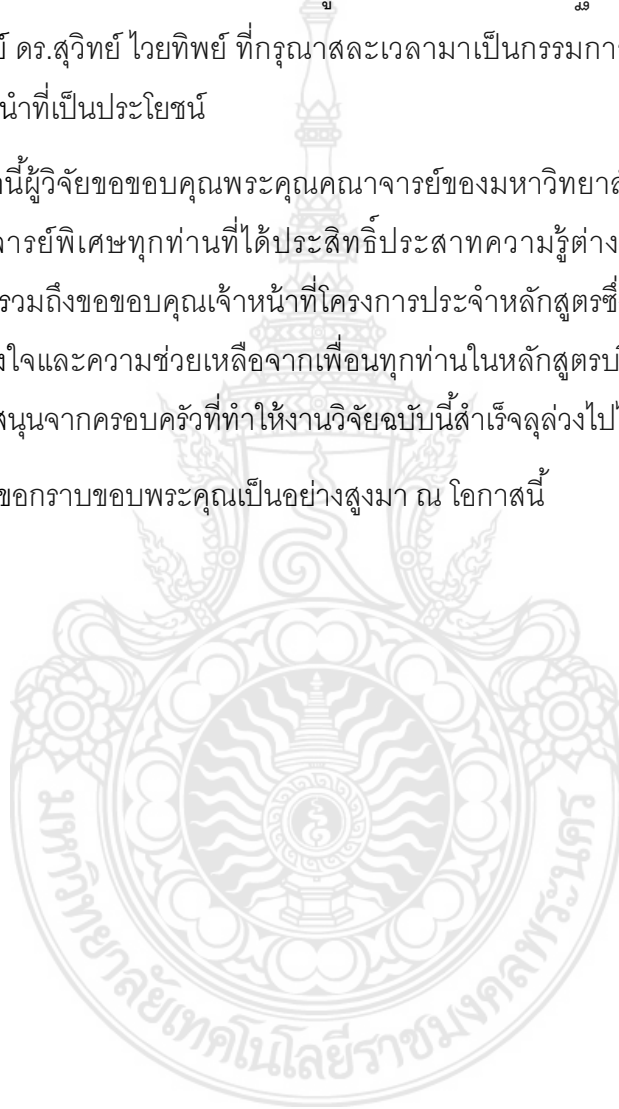
กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ พวงแสงสุข อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นของการวิจัยมาโดยตลอด รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สีนจัญญ์ศักดิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ไวยทิพย์ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณพระคุณคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และอาจารย์พิเศษทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ รวมถึงขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการประจำหลักสูตรซึ่งคอยช่วยประสานงานด้วยดี รวมถึงกำลังใจและความช่วยเหลือจากเพื่อนทุกท่านในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตลอดจนการสนับสนุนจากครอบครัวที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จิรนนต์ ชิตเดชะ

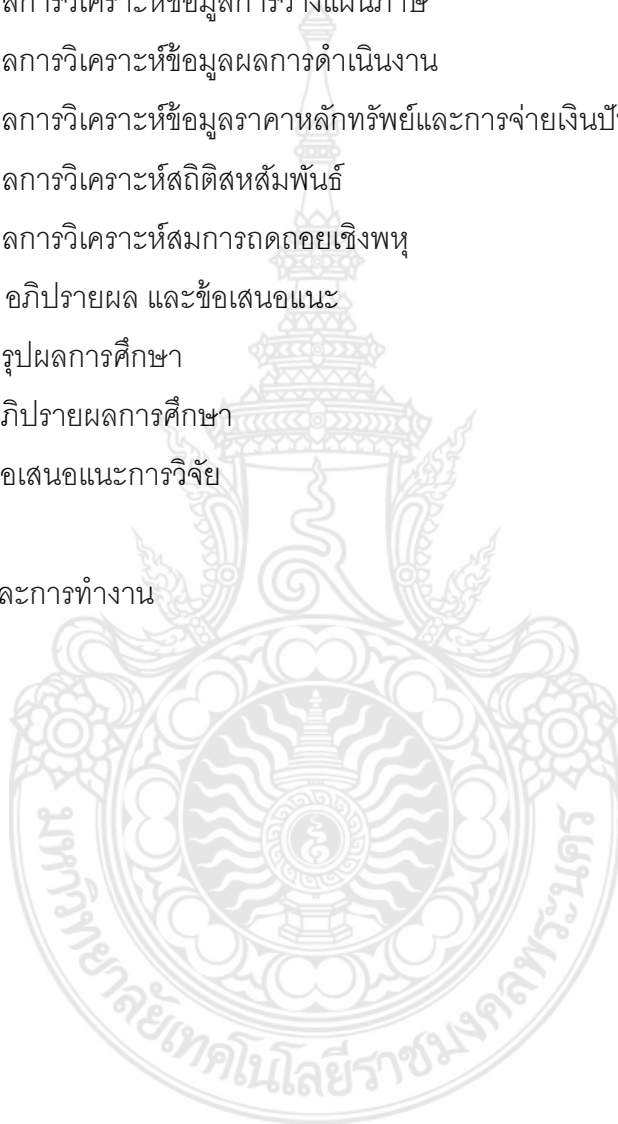

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 ขอบเขตการศึกษา	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.7 คำนิยามศัพท์	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษี	9
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับราคาหลักทรัพย์	27
2.3 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผล	28
2.4 มาตรฐานบัญชีที่เกี่ยวข้อง	32
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนภาษี	61
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงาน	62
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล	63
4.4 ผลการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์	63
4.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ	66
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	77
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	82
5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย	85
บรรณานุกรม	87
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	91

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	ข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 จำนวน 69 บริษัท	52
4.1	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลการวางแผนภาษีของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	62
4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	62
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่าย เงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	63
4.4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	64
4.5	สรุปการความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	65
4.6	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี ต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100	67
4.7	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี ต่ออัตราส่วนเงินปันผล ตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100	68
4.8	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี ต่ออัตราการจ่าย เงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100	69
4.9	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.10	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนเงินปันผล ตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100	71
4.11	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างผลการดำเนินงาน ต่ออัตรากำไรจ่าย เงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100	72
4.12	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	73
4.13	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	75
4.14	การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน ต่ออัตรากำไรจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100	76

สารบัญภาพ

ภาพ

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันคนไทยมีความสนใจในเรื่องของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการลงทุนเป็นการเพิ่มค่าของเงินในอนาคต โดยผู้ลงทุนคาดหวังจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย เงินปันผล หรือกำไรจากส่วนต่างของราคา โดยแลกกับความเสี่ยงจากการลงทุนที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้การถือเงินสดไว้โดยไม่ลงทุนใดๆ แม้ไม่เกิดความเสี่ยงจากการลงทุน แต่ก็ไม่ช่วยให้เกิดผลกำไรหรือตอบแทนใดๆ (อรทิชา อินทาบัจ, 2559) การลงทุนในประเทศไทยมีทางเลือกมากมายและมีเส้นทางในการลงทุนที่หลากหลายมากกว่าในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการเงินฝากในธนาคาร การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การลงทุนในตลาด พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง หุ้นกู้ยืมรวม ตราสารอนุพันธ์การลงทุนในทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ตราสารหนี้ และตราสารทุน เป็นต้น ในบรรดาทางเลือกในการลงทุนที่กล่าวมานั้น การลงทุนในตราสารทุน ซึ่งก็คือการลงทุนในหุ้นสามัญเป็นหนึ่งในทางเลือกของการลงทุนที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน (สาริยานวลถวิล, 2562) ทั้งนี้ในการลงทุนในหุ้นสามัญนั้นผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์คาดหวังแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ นักลงทุนที่คาดหวังผลต่างจากการเติบโตทางด้านราคาของหลักทรัพย์ และนักลงทุนที่คาดหวังเงินปันผลจากหลักทรัพย์ที่ลงทุน ผู้ลงทุนจะได้รับกำไรส่วนต่างของราคาก็ต่อเมื่อราคาหุ้นที่เราลงทุนปรับตัวสูงขึ้นกว่าตอนที่เราลงทุนไปในครั้งแรก ซึ่งอัตราผลตอบแทนมันจะสูงและดีกว่าการลงทุนในส่วนอื่น และอีกหนึ่งผลตอบแทนที่ได้จากหุ้น ก็คือเงินปันผล (Dividend) จะได้ก็ต่อเมื่อบริษัทที่เราลงทุนนั้นมีผลการดำเนินงานหรือผลประกอบการมีกำไร (อรทิชา อินทาบัจ, 2559) และเมื่อบริษัทที่เราลงทุนนั้นผลการดำเนินงานมีกำไรอย่างต่อเนื่องมีกำไรสะสม บริษัทก็จะมียุทธศาสตร์การจ่ายเงินปันผลเพื่อเป็นการแบ่งกำไรกลับคืนสู่ผู้ถือหุ้น (ปิยะพร สารสุวรรณ, 2561)

วัตถุประสงค์สำคัญในการบริหารธุรกิจ คือ มุ่งหมายที่จะให้กิจการประสบผลสำเร็จโดยได้รับกำไรสูงสุด และเสียค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุด และสิ่งหนึ่งที่ผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงก็คือ ปัจจัยทางภาษีอากร เพราะภาษีอากรถือเป็นภาระอย่างหนึ่งที่กิจการต้องมีหน้าที่จะต้องเสียให้แก่รัฐบาล ในกรณีที่กิจการมีผลประกอบการกำไร ภาษีอากรจึงเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ ถึงรัฐบาลจะมีการกำหนดอัตราภาษีเงินได้ที่เสมอภาคกันสำหรับนิติบุคคล แต่ยังคงพบว่ากิจการมีการเสียภาษีที่แท้จริงในอัตราที่ไม่เท่ากัน และแตกต่างจากอัตราที่รัฐบาลกำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของกิจการในการวางแผนภาษี เพราะถ้ากิจการสามารถลดภาระภาษีที่ต้องชำระ จะทำให้ธุรกิจมีระดับอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่สามารถยอมรับได้ลดลง ทำให้มีกระแสเงินในมือมากขึ้นซึ่งส่งผลให้ธุรกิจมีทางเลือกในการลงทุน และสร้างความสามารถในการแข่งขันให้มากขึ้น จึงทำให้ธุรกิจต้องมีการวางแผนและมีกลยุทธ์ที่ดีในการวางแผนภาษีเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มกระแสเงินสดให้แก่กิจการ โดยการวางแผนภาษีของกิจการ จะทำโดยการกำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อเป็นการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน ที่เกี่ยวข้องของมุ่งหมายให้ การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรของกิจการเป็นไปอย่างถูกต้อง และครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปทั้งในการปฏิบัติตามนโยบาย และรวมถึงการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ อย่างสูงสุด โดยที่ไม่เกิดการทุจริตหรือหลีกเลี่ยงภาษีอากร จึงทำให้ผู้ลงทุนยังต้องคำนึงการวางแผนภาษีของบริษัท เพราะถ้าบริษัทมีวิธีการวางแผนภาษีที่เหมาะสม จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน โดยเมื่อนักลงทุนสนใจในการลงทุนมากขึ้น ทำให้กิจการมีการเจริญเติบโตส่งผลให้กิจการมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลด้วย (ศุภลา วรคุณกุล, กุลชญา แฉ่นแก้ว, 2562)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีหลายปัจจัยที่ส่งผลทำให้ราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล ซึ่งกำไรถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากตัวกำไรจะบ่งบอกถึงผลการดำเนินงาน การเติบโตของบริษัท และความสามารถในการทำกำไร ซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนมาซื้อหลักทรัพย์มากขึ้น ดังนั้นราคาหลักทรัพย์ก็จะสูงขึ้นด้วย (Ball & Brown, 1968) ผลกำไรของบริษัทที่สูง จะมีภาระค่าใช้จ่ายทางภาษีที่สูง การวางแผนภาษีจึงมีส่วนที่จะทำให้กำไรสูงขึ้นหรือต่ำลงด้วยเช่นกัน กิจการจึงควรที่จะมีการวางแผนภาษีที่ดีเพื่อเป็นการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้

แต่ถ้าหากรัฐบาลมีนโยบายที่จะเพิ่มอัตราภาษีจะส่งผลให้บริษัทตระหนักถึงการวางแผนภาษีมากขึ้นอีกด้วย (Heitzman, S., & Ogneva, M., 2016) ดังนั้น บริษัทที่มีการวางแผนภาษี จะทำให้บริษัทมีกำไรสูงขึ้น ซึ่งส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ (ดำรงพล วิเศษสร, 2559)

ดัชนี SET ย่อมาจาก Stock Exchange of Thailand ซึ่ง SET คือ ดัชนีตลาดหุ้นไทยคอมโพสิตซึ่งเป็นการที่นำราคาหุ้นสามัญมาคำนวณด้วยกันทั้งหมด โดยดัชนีราคา SET100 เป็นดัชนีราคาหุ้นที่ใช้แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 100 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) สูง การซื้อขายมีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ และมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเกณฑ์ในการคัดเลือกของหลักทรัพย์ที่จะอยู่ใน SET100 จะคำนวณแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization Weight) โดยไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 20 วันมารวมในการคำนวณ และต้องมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นหลักทรัพย์รายย่อย (Free-float) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้ว ซึ่งจะมีค่าดัชนีเริ่มต้นที่ 1,000 จุดและมีวันฐานเป็นวันที่ 30 เมษายน 2548 และลักษณะของหุ้นจะต้องมีสภาพคล่องสูง กล่าวคือมีการเทรดที่เคลื่อนไหวอยู่เสมอ โดยตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้มีการพิจารณาปรับรายการหลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณ SET100 Index ทุกๆ 6 เดือน ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นกับภาวะการณ์ในตลาดหลักทรัพย์ เช่น กรณีที่มีบริษัทจดทะเบียนเข้าใหม่ หรือกรณีที่มีการเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียนซึ่งอาจส่งผลให้หุ้นสามัญบางตัวที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกมาก่อนมีคุณสมบัติครบถ้วนขึ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562) ดังนั้นหุ้นที่สามารถเข้าไปอยู่ใน SET100 ได้ หุ้นตัวนั้นจะหุ้นพื้นฐานดี มีสภาพคล่องสม่ำเสมอ ถือเป็น การคัดกรองคร่าวๆ จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 เพื่อให้ได้หลักฐานว่าการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน มีผลกระทบหรือมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 หรือไม่

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานกับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ใช้ฐานข้อมูลกลุ่มดัชนี SET100 ที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกาศ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 เป็นฐาน โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินรวมประจำปี 2558 - 2562 ที่มีรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มต้นวันที่ 1 มกราคม และสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม ของปี 2558 - 2562 ทั้งนี้ ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน เนื่องจากธุรกิจนี้มีโครงสร้างทางการเงินและแนวปฏิบัติทางการบัญชี กฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับที่ต่างจากธุรกิจนอกอุตสาหกรรมทั่วไป รวมถึงบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนก็ไม่ได้นำมารวมในการเก็บข้อมูลเช่นกัน

1.3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

- การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบกำไรทางบัญชี จะวัดผลโดยใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate หรือ ETR)
- การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลง จะวัดผลโดยใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS)
 - อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset : ROA)
 - อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE)

- มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book Value per Share : BV)
- อัตรากำไรต่อหุ้น (Earnings Per Share : EPS)

1.3.2.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

- ราคาหลักทรัพย์ ใช้ราคาหลักทรัพย์ปิด ณ วันสิ้นปี 2558 - 2562
- อัตราส่วนเงินปันผลต่อผลตอบแทน (Dividend Yield : DY)
- อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout Ratio : DP)

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 มีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

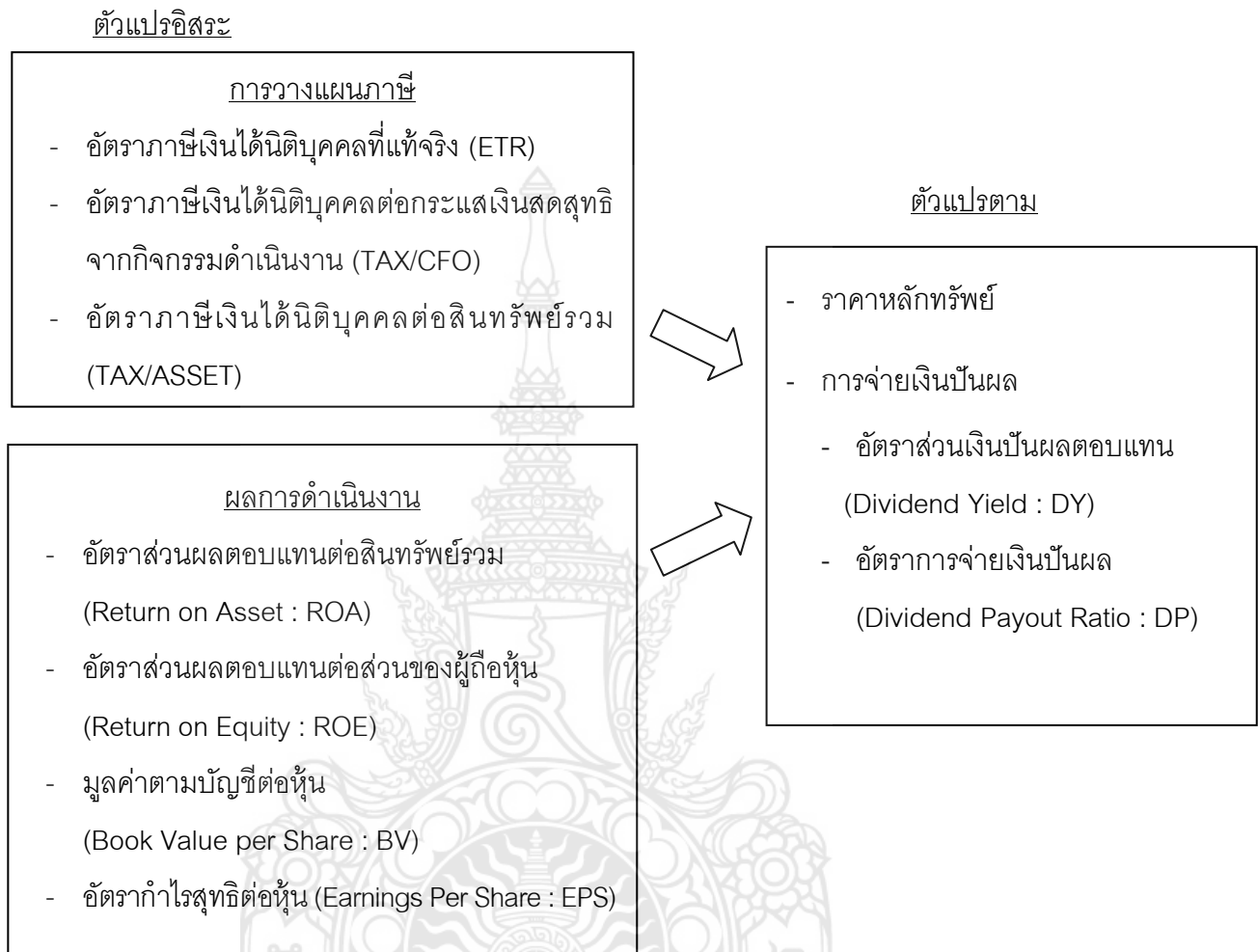
1.4.1 การวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์เชิงลบ กับ ราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

1.4.2 ผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและสมมติฐานการวิจัยที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนากรอบแนวคิดในการในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ดังนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.6.2 ผู้บริหารขององค์กร สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการบริหารภาษีขององค์กร

1.6.3 กรมสรรพากร สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายภาษีอากร

1.6.4 ผู้ที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป สามารถนำผลของการวิจัยไปใช้เป็นแหล่งข้อมูล และเป็นประโยชน์ทางการศึกษา

1.7 คำนิยามศัพท์

1.7.1 การวางแผนภาษี คือ การกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษี เพื่อให้เสียภาษีได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และจำนวนน้อยที่สุด

1.7.2 ราคาหลักทรัพย์ คือ ราคาตลาดของหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นราคาปิด ณ วันที่ 31 ธันวาคม ของปี 2558 – 2562

1.7.3 ดัชนี SET100 คือ บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 100 บริษัทแรกที่มีมูลค่าราคาตลาด (Market Capitalization) สูง การซื้อขายมีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ และมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดปรับรายการหลักทรัพย์ซึ่งประกาศอยู่ในกลุ่มดัชนี SET100 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562

1.7.4 ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลการดำเนินงานทางด้านบัญชี ซึ่งประกอบด้วย 4 อัตรา คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น และกำไรสุทธิต่อหุ้น

1.7.5 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return On Assets : ROA) หมายถึง สภาพคล่องของอัตราผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์สามารถวัด (ROA) โดยเก็บข้อมูลจากงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุน วัดจากกำไรสุทธิหารด้วยสินทรัพย์รวม

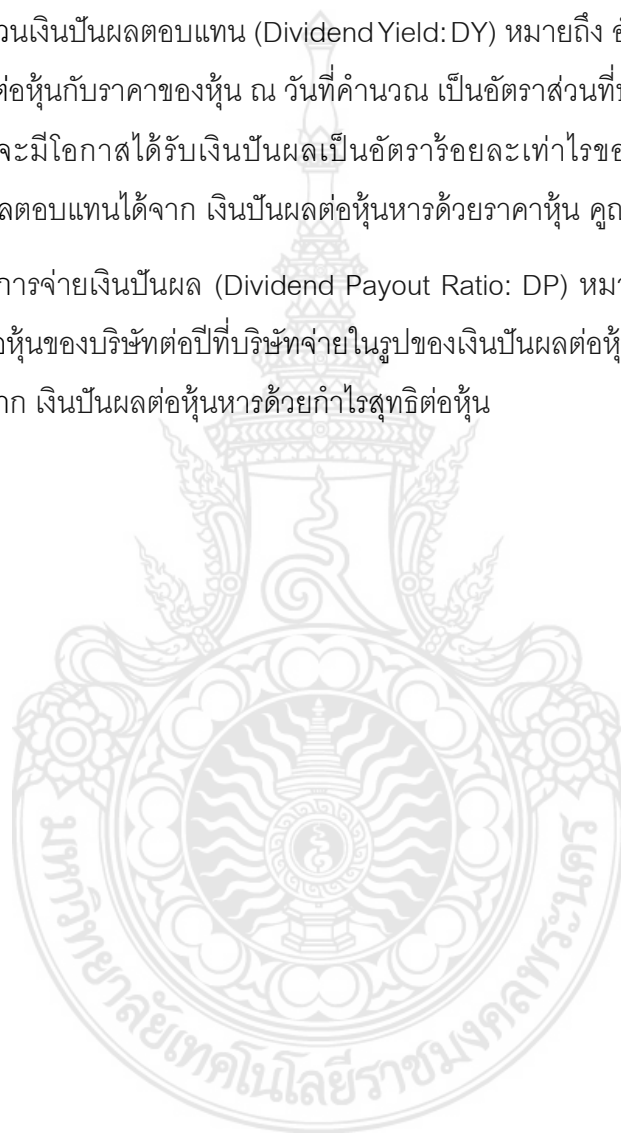
1.7.6 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) หมายถึง อัตราส่วนขั้นพื้นฐาน ที่จะอธิบายถึงกำไรที่ปราศจากภาวะของกิจการ อัตราส่วนนี้ใช้วัดค่าเงินลงทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ลงทุนไปในบริษัทนั้นสามารถแบ่งเป็นกำไรสุทธิที่เป็นของผู้ถือหุ้นได้ร้อยละเท่าไร สามารถวัด (ROE) ได้จากกำไรสุทธิคูณด้วยหนึ่งร้อย หารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น

1.7.7 มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book Value per Share : BV) หมายถึง มูลค่าทางบัญชีที่แสดงในงบการเงินของบริษัทต่อหุ้น ซึ่งเป็นมูลค่าทางบัญชีที่ประเมินจากสินทรัพย์สุทธิมูลค่าหุ้นทางบัญชีต่อหุ้น สามารถคำนวณได้จาก ส่วนของผู้ถือหุ้นหารจำนวนหุ้นสามัญ

1.7.8 อัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share : EPS) หมายถึง อัตราส่วนทางการเงินที่ทำให้นักลงทุนทราบถึงความสามารถในการดำเนินงานของผู้บริหาร และกำไรส่วนที่นักลงทุนจะได้รับจากบริษัทต่อหุ้นหนึ่งหน่วยซึ่งนำไปสู่การคาดคะเนของกำไรสุทธิต่อหุ้นในอนาคตและมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น สามารถวัดได้จากกำไรสุทธิคูณหนึ่งร้อยหารด้วยจำนวนหุ้นที่ออกชำระแล้ว

1.7.9 อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield: DY) หมายถึง อัตราส่วนที่เปรียบเทียบระหว่างเงินปันผลต่อหุ้นกับราคาของหุ้น ณ วันที่คำนวณ เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงว่าหากซื้อหุ้น ณ ราคาปัจจุบัน จะมีโอกาสได้รับเงินปันผลเป็นอัตราร้อยละเท่าไรของราคาหุ้นสามารถวัดอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนได้จาก เงินปันผลต่อหุ้นหารด้วยราคาหุ้น คูณด้วย 100

1.7.10 อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout Ratio: DP) หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงส่วนของกำไรต่อหุ้นของบริษัทต่อปีที่บริษัทจ่ายในรูปของเงินปันผลต่อหุ้น สามารถวัดอัตราการจ่ายเงินปันผลได้จาก เงินปันผลต่อหุ้นหารด้วยกำไรสุทธิต่อหุ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานกับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100” ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เพื่อรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

- 2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษี
- 2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับราคาหลักทรัพย์
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินปันผล
- 2.4 มาตรฐานบัญชีที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษี

2.1.1 นิยามของการวางแผนภาษี

(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) “การวางแผนภาษี” คือ การเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ในฐานะพลเมืองดีและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้ไปให้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้น้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากเกินไป รวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช่เหตุ

(สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2550) การวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) หมายถึง การกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน (Financial Transactions) ที่เกี่ยวข้องมุ่งหมายให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรของกิจการเป็นไปโดยถูกต้อง และครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ และเป็นผลให้จำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียนั้น เป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด รวมทั้งใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด ทั้งนี้ โดยไม่อาศัยการทุจริต หลีกเลียงภาษีอากร การวางแผนภาษีอากรเป็นการออกแบบการดำเนินธุรกิจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับรายการรายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และจำนวนกำไรหรือขาดทุน โดยคำนึงถึงประเภทภาษีอากรที่

เกี่ยวข้องกับธุรกิจ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติทางภาษีอากรเพื่อความถูกต้อง ครบถ้วนในทุกประเด็นภาษีอากรและต้องเสียเป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด รวมทั้งการใช้ประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด โดยไม่อาศัยการหลีกเลี่ยงภาษีอากร

(สมเดช วจนักรุเสถียร และคณะ, 2550) การวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) เป็นกระบวนการวางแผนภาษีเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ล่วงหน้าหรือในอนาคตว่าจะปฏิบัติอย่างไร มีหลักเกณฑ์เงื่อนไขอย่างไร เพื่อให้เสียภาษีครบถ้วนถูกต้อง สมบูรณ์ และประหยัด

(ศศิธร จุ้ยยิ้ม, 2561) ได้สรุปนิยามการวางแผนภาษี คือการกำหนดแนวทางปฏิบัติให้กับกิจการที่ไม่ขัดกับหลักกฎหมาย คือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้โดยใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลได้ออกมาตรการมาสนับสนุนให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่มีภาระเบียดเบียน เงินเพิ่ม เพื่อให้กิจการมีรายจ่ายทางภาษีน้อยที่สุด

2.1.2 วัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีอากร

(สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2550) วัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีอากร ได้แก่

1. เพื่อให้การเสียภาษีอากรเป็นไปโดยถูกต้อง และครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดบัญญัติไว้ เป็นจำนวนน้อยที่สุด โดยไม่ใช้การหลีกเลี่ยงภาษีอากร

2. เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับอากรในอดีต และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในทุกกรณี โดยมุ่งแก้หรือป้องกันที่สาเหตุแห่งปัญหา ทั้งนี้ เพราะภาษีอากรที่ธุรกิจพึงต้องเสียมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่แตกต่างกันไป การวางแผนภาษีอากรจึงเป็นเครื่องชี้วัดการปฏิบัติที่ถูกต้องให้แก่ธุรกิจนอกเหนือไปจากการเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภาษีอากรที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และยังช่วยให้ธุรกิจ มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ดี

3. เพื่อประหยัดหรือลดค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการเสียภาษีอากรไม่ถูกต้อง อาทิ เบียดเบียน เงินเพิ่มภาษี ค่าปรับทางอาญา

4. เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงานกิจการ หรือเพิ่มกำไรสุทธิโดยการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร ซึ่งได้แก่

4.1 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร กรณีภาษีเงินได้นิติบุคคล : Corporate Income Tax Planning ประเด็นที่น่าสนใจ เช่น การวางแผนภาษีเพื่อจัดตั้งกิจการใหม่ และการเลือกรูปแบบการลงทุน การวางแผนภาษีการจัดตั้งนิติบุคคลให้ประหยัดภาษี การวางแผนภาษีโดยการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร การวางแผนภาษีด้านรายได้ รายได้

ยกเว้นภาษี การวางแผนภาษีด้านรายจ่าย รายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร รายจ่ายที่มีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้น การวางแผนภาษีซื้อ ขายทรัพย์สิน การตัดทรัพย์สินออกจากบัญชี การวางแผนภาษีการจัดการเกี่ยวกับหนี้สิน และส่วนของเจ้าของ การวางแผนภาษีการให้กู้ยืมเงิน แก่กรรมการ พนักงาน หรือบริษัทในเครือ การวางแผนภาษีการขายสินค้าหรือให้บริการต่อราคา ตลาดโดยมีเหตุอันสมควร การวางแผนภาษีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 ที่นั่ง การวางแผนภาษีสินค้าขาดหรือเกิน การทำลาย และการตัดมูลค่าของสินค้าคงเหลือออกจากบัญชี การวางแผนภาษีการจัดการสินค้าเสื่อมสภาพ ล้าสมัย หมดอายุ ของเสีย เศษซาก การวางแผนภาษีการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินให้ได้รับประโยชน์สูงสุด และการวางแผนภาษีการเลือกให้ผลขาดทุนสะสม เป็นต้น

4.2 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร กรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม : Value Added Tax Planning ประเด็นที่น่าสนใจ เช่น การวางแผนภาษีระหว่างกิจการขายสินค้า กับกิจการให้บริการ การวางแผนภาษีกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้าหรือบริการ การวางแผนภาษีการขอภาษีซื้อคืน การวางแผนภาษีการเลือกจุดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม การวางแผนภาษีการคำนวณฐานภาษีและการยกเว้นฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม การวางแผนภาษียกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและการเลือกเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม การวางแผนภาษีการยื่นแบบและการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้กิจการได้รับประโยชน์ การวางแผนภาษีซื้อ และภาษีซื้อต้องห้ามให้ได้รับประโยชน์สูงสุด การวางแผนภาษีการเฉลี่ยภาษีซื้อ ทางเลือกในการเฉลี่ยภาษีซื้อการวางแผนภาษีการออกและแก้ไขใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้และใบลดหนี้ การวางแผนภาษีการส่งเสริมการขาย และการวางแผนภาษีจำหน่าย จ่าย โอน โดยมีหรือไม่มีคำตอบแทน เป็นต้น

4.3 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรกรณีภาษีธุรกิจ เฉพาะ: Specific Business Tax Planning ประเด็นที่น่าสนใจ เช่น การวางแผนภาษีเกี่ยวกับการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ การวางแผนภาษีเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจเยี่ยงธนาคาร การวางแผนภาษีเกี่ยวกับการทำสัญญา การวางแผนภาษีกรณีภาษีธุรกิจเฉพาะเลือกเสียภาษีจากเกณฑ์เงินสด เป็นต้น

4.4 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรกรณีอากรแสตมป์: Stamp Duty เช่น การวางแผนภาษีการปิดอากรแสตมป์การจัดทำตราสาร การวางแผนภาษีการปิดอากรแสตมป์กรณีการจ้างทำของ และการวางแผนภาษีการปิดอากรแสตมป์กรณีการให้กู้ยืมเงิน

4.5 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร กรณีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย: Withholding Tax Planning ประเด็นที่น่าสนใจ เช่น การวางแผนภาษีการเลือกประเภทเงินได้ในการหักภาษี ณ ที่จ่าย การวางแผนภาษีการเลื่อนการจ่ายเงินได้ การวางแผนภาษีการออกภาษีหัก ณ ที่จ่ายแทน การวางแผนภาษีกิจการขายสินค้ากับกิจการรับจ้างทำของ การวางแผนภาษีกิจการขายสินค้ากับกิจการให้บริการ การวางแผนภาษีค่าขนส่ง ค่าเช่ารถ ค่าบริการ การจ้างคนขับรถ การวางแผนภาษีให้เช่าอาคาร สำนักงาน หอพัก อพาร์ทเมนต์, การวางแผนภาษีในการจ่ายค่านายหน้าตัวแทน การวางแผนภาษีการจ่ายดอกเบี้ยและเงินปันผล การวางแผนภาษีการให้รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใด เนื่องจากการส่งเสริมการขาย การวางแผนภาษีให้ประกวดแข่งขัน ชิงโชค และการวางแผนภาษีการเครดิตภาษี และการขอคืนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

5. เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น และไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากแผนภาษีอากรเป็นส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจ มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ดังนั้นในการวางแผนภาษีอากร จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องทำการศึกษาโครงสร้าง และองค์ประกอบของธุรกิจ วิธีการดำเนินงานในทุกขั้นตอน เอกสารหลักฐานทางธุรกิจและภาษีอากร หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขทางภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้มีการทบทวนแนวทางการปฏิบัติงานที่จะทำให้สอดคล้องกัน ทั้งในทางธุรกิจ และภาษีอากร ก่อให้เกิดการปรับปรุงระบบงาน และแนวทางการปฏิบัติที่สมบูรณ์ ในอันที่จะให้ได้การปฏิบัติงานที่ดี รวดเร็ว มีประสิทธิภาพสูงสุด

6. เพื่อเตรียมพร้อมต่อการเรียกตรวจสอบภาษีอากรของเจ้าพนักงานประเมินสรรพากร เนื่องจากการวางแผนภาษีอากรที่ดี และการดำเนินการตามที่ได้มีการวางแผนภาษีอากร ดังกล่าว ย่อมทำให้ผู้ประกอบการคลายความกังวล ต่อการถูกเรียกตรวจสอบภาษีอากรของทางราชการ เพราะมี ข้อมูลเอกสารทั้งในบัญชี และทางภาษีอากรที่พร้อมสามารถชี้แจงหรือแสดงหลักฐานข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทางบัญชีการเงิน และบัญชีภาษีอากรแก่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีได้ โดยชัดเจนไม่คลุมเครือ อันจะทำให้เป็นการประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายที่ไม่ควรต้องเสียไป นอกเหนือไปจากการเสียโอกาส และความรู้สึที่ดี

7. เพื่อเสริมสร้างระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ ในขั้นตอนการวางแผนภาษีอากร ผู้วางแผนต้องทำการศึกษาแนวทางปฏิบัติงานของธุรกิจที่จะวางแผนภาษีอากร จึงทำให้มองเห็นปัญหาการควบคุมภายในเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ใน

การวางแผนภาษีอากร จำเป็นต้องอาศัยการควบคุมภายในที่ดีควบคู่กันไป การวางแผนภาษีอากร และการควบคุมภายในจึงเป็นปัจจัยที่คู่ขนาน และส่งเสริมกันในการบริหารงานทุกชนิด

(สมเดช โจรินทร์เศียร และคณะ, 2550) วัตถุประสงค์ในการวางแผนภาษีอากร

ในการวางแผนภาษีอากรของแต่ละกิจการผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนภาษีอากรควรจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) ว่าเป็นการวางแผนเพื่อให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุด ลดต้นทุนให้ต่ำลงภายใต้เงื่อนไขที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นการวางแผนอย่างรัดกุมเพื่อป้องกันภาระที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตของกิจการ ดังนั้นการวางแผนภาษี (Tax Planning) ไม่ใช่เป็นการหลบเลี่ยงภาษี (Tax Avoidance) หรือหนีภาษี (Tax Evasion) ก่อนที่จะมีการวางแผนภาษีนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีดังต่อไปนี้

1. ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมาย ผู้วางแผนภาษีจะต้องมีความรู้ความเข้าใจตัวบทกฎหมาย อย่างชัดเจนถูกต้อง นอกจากนี้จะต้องศึกษาคำพิพากษาและข้อหาหรือของกรมสรรพากร ประกอบการวางแผนภาษีอากรให้รัดกุมครบถ้วน และทำให้กิจการเสียภาษีโดยประหยัดและถูกต้อง สิ่งที่ผู้วางแผนภาษีควรคำนึงถึงอย่างหนึ่ง คือ อย่ามองแง่ใดแง่หนึ่งเพียงแง่เดียว จะต้องมองรายละเอียดของภาษีอากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนและถูกต้อง

2. ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสูงสุด จะต้องศึกษาข้อกฎหมายที่จะทำให้กิจการได้รับสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีสูงสุด โดยการกำหนดทางเลือกในการนำเงื่อนไขทางกฎหมายมาใช้ให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุดและถูกกฎหมาย เช่น รายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การส่งเสริมการขายกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับการยกเว้น เป็นต้น

3. ปลอดภัยจากภาระที่อาจเกิดขึ้นในชั้นภายภาคหน้า การวางแผนภาษีอากรจะต้องคำนึงถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต หากมุมมองของผู้วางแผนขาดความรอบคอบในการศึกษาตัวบทกฎหมายได้อย่างถูกต้องแล้ว อาจเกิดปัญหาได้ในอนาคต โดยถูกสรรพากรเรียกตรวจสอบและประเมินภาษี ทำให้กิจการมีรายจ่ายเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด

4. มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและสมเหตุผล เมื่อมีการวางแผนภาษีอากรในเรื่องหนึ่งเรื่องใด จะต้องมีการยกกฎหมายมาอ้างอิงให้ชัดเจน โดยอ้างอิงจากประมวลรัษฎากร คำพิพากษา ข้อหาหรือของกรมสรรพากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องมีคำตอบได้เป็นที่ยอมรับของฝ่ายจัดการหรือฝ่ายบริหารอย่างไม่มีข้อสงสัย และเชื่อถือได้ในข้อมูลที่นำมาอ้างอิง

5. ช่วยในการลดต้นทุน กิจกรรมที่มีการวางแผนภาษีอากรจะทำให้กิจการสามารถลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นออกไป เช่น การขอรับสิทธิส่งเสริมการลงทุนทำให้กิจการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ นิติบุคคล, การยกเว้นภาษีอากรสำหรับส่วนแบ่งกำไรหรือเงินปันผล, การประกอบกิจการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกซึ่งเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0, การจัดซื้อทรัพย์สินที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาที่ได้รับ และสิทธิในการคำนวณค่าเสื่อมราคามากกว่าปกติ เป็นต้น ทั้งนี้ นอกจากจะ ช่วยในการลดต้นทุนของกิจการแล้ว ยังช่วยในการเพิ่มกำไรสุทธิของกิจการให้สูงขึ้นโดยการอาศัย การวางแผนภาษีอากรอีกด้วย

2.1.3 ขั้นตอนในการวางแผนภาษี

(สมเดช โจรณ์ศรีเสถียร และคณะ, 2550) ขั้นตอนในการวางแผนภาษี ได้แก่

1. ศึกษาข้อเท็จจริง การวางแผนภาษีที่ดี ผู้วางแผนจะต้องทราบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่า เมื่อมันเกิดขึ้นแล้วจะไปกระทบสิ่งใดที่บริษัทจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

2. การเตรียมการก่อนวิเคราะห์ข้อมูล การวางแผนภาษีจะต้องเตรียมข้อมูลที่จะใช้ในการวางแผนเป็นเครื่องมือช่วยแก้ไขปัญหาด้านภาษีอากร เช่น ประมวลรัษฎากร ข้อหารือของ สรรพากร คำพิพากษากฎีกา เป็นต้น

3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาที่จะนำมาวางแผนภาษี ผู้วางแผน จะต้องวิเคราะห์แต่ละประเด็น โดยแยกเป็นกรณีศึกษาไว้หลายกรณี แล้วนำมาเปรียบเทียบเพื่อหาข้อดีข้อเสีย ซึ่งอาจนำข้อมูลไปปรึกษากรมสรรพากร หากคิดว่ายังได้ข้อมูลไม่ชัดเจน หรือมีข้อสงสัยที่ยังสรุปไม่ได้

4. การแก้ไขปัญหาตามกรณีศึกษาที่ได้กำหนดไว้ การกำหนดกรณีศึกษา 2 - 3 กรณี เพื่อจะได้นำข้อมูลของแต่ละปัญหามาแก้ไข โดยที่ผู้วางแผนจะต้องทราบก่อนว่าอะไรคือปัญหาที่จะต้องทำการวางแผนภาษี และจะแก้ไขปัญหาอันนั้นได้อย่างไร

5. การตัดสินใจทางเลือก เมื่อนำข้อดี-ข้อเสีย จุดเด่น-จุดด้อยของแต่ละกรณีมา เปรียบเทียบกันแล้ว จะเป็นขั้นของการตัดสินใจว่าจะเลือกปฏิบัติในสิ่งใด เมื่อเลือกแล้วก็ต้อง ควรนำไปตรวจสอบข้อมูลจากบุคคลภายนอกอีกครั้ง เช่น ผู้เชี่ยวชาญภาษีอากร หรือสอบถาม จากกรมสรรพากร

6. ประเมินผลการนำไปปฏิบัติหลังจากที่เลือกทางเลือกและปฏิบัติตามแล้ว จะต้องมีการติดตามผลว่าเป็นไปตามที่วางแผนไว้หรือไม่ เพื่อจะได้แก้ไขได้ทันเวลาที่หากเกิดปัญหาขึ้น จะได้ไม่กระทบต่อกิจการเมื่อบริษัทกำหนดปัญหาที่จะนำมาวางแผนภาษี ผู้วางแผนภาษีจะต้อง

นำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดวิเคราะห์ในแต่ละประเด็น โดยแยกกรณีศึกษาไว้หลาย ๆ กรณี แล้วนำมาเปรียบเทียบ ข้อดี-ข้อเสียของแต่ละทางเลือก ถ้ายังหาข้อสรุปไม่ได้ก็สามารถนำไปปรึกษากับสรรพากรได้

2.1.4 การหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion)

(สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2550) การหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) คือ การเจตนาหรือจงใจหลีกเลี่ยงภาษีอากรหรือหนีภาษีอากรโดยทุจริต ผิดกฎหมาย อาทิ

1. เจตนาแจ้งข้อความเท็จ ในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีอากร หรือให้ถ้อยคำหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จไปแสดงต่อเจ้าพนักงาน เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรหรือโดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายหรือโดยวิธีอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากร

2. เจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากร

3. ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือบุคคลอื่นใดโดยเจตนา หลีกเลียง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม

4. โดยเจตนาทุจริตมีแสตมป์ปลอม หรือค่าแสตมป์ใช้แล้วหรือเลิกใช้แล้ว

ผู้หลีกเลี่ยงภาษีอากร ต้องรับโทษทางภาษีอากร โดยต้องเสียตามจำนวนเงินที่ หลีกเลียง พร้อมทั้งเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ซึ่งเป็นบทลงโทษทางแพ่ง โดยไม่อาจลดหย่อนผ่อนโทษ ลงได้ และ ยังต้องรับผิดชอบตามกฎหมายโทษทางอาญา ทั้งจำคุก และค่าปรับ อีกด้วย ซึ่งผู้ หลีกเลียงไม่อาจนำค่าใช้จ่ายอันเกิดจากบทลงโทษดังกล่าว ไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณ กำไรหรือขาดทุนทางภาษีอากรได้

2.1.5 การหลบหลีกภาษีอากร (Tax Avoidance)

(สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2550) การหลบหลีกภาษีอากร (Tax Avoidance) คือ การนำช่องโหว่ (Loophole) ที่กฎหมายภาษีอากรเปิดช่องให้กระทำได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการประกอบธุรกิจ และการเสียภาษีอากร เพื่อให้จำนวนภาระภาษีอากรที่ต้อง เสียลดน้อยลงไปจากการดำเนินการปกติธุรกิจทั่วไป ซึ่งการหลบหลีกภาษีอากรถือเป็นส่วนหนึ่ง ของการวางแผนภาษีอากร

ตัวอย่างช่องโหว่ของกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

1. การกระจายฐานภาษี โดยประกอบกิจการในนามของหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ ไม่ใช่นิติบุคคล
2. การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทในเครือเดียวกัน ตามมาตรา 65 ทวิแห่งประมวลรัษฎากร
3. ตั้งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน เพื่อประกอบกิจการ
4. การใช้สิทธิจำหน่ายหนี้สูญ สำหรับลูกหนี้ที่ไม่เกิน 100,000 บาท โดยไม่ต้องดำเนินคดีทางศาลต่อลูกหนี้ - กรณีที่ไม่คุ้ม
5. การเลือกใช้สิทธิทำลายสินค้า แทนการบริจาค
6. การเลือกใช้สิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับเครื่องจักร และอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ในการทำวิจัยและพัฒนาหรือเครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ
7. การควบคุมจำนวนรายจ่ายค่ารับรองที่กฎหมายยอมให้หัก
8. การใช้สิทธิหักรายจ่ายค่าบริจาคมเป็นสองเท่าของจำนวนค่าใช้จ่ายแต่ไม่เกิน 10% ของกำไรสุทธิ (พ.ร.ฎ. (420, 428)
9. การการควบคุมจำนวนรายจ่ายค่าการกุศลสาธารณะ หรือรายจ่ายเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา
10. การใช้สิทธินำผลขาดทุนสุทธิจากการประกอบกิจการที่ได้เข้าไปลงทุน ไปใช้เป็นรายจ่าย
11. การสร้างหลักฐานในการประกอบกิจการให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขแห่งประมวลรัษฎากร
12. การใช้สิทธิในการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท

2.1.6 ความแตกต่างด้านรายได้ทางบัญชีกับทางภาษีอากร ประกอบด้วย

1. เกณฑ์รับรู้รายได้ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปกับเกณฑ์รับรู้รายได้ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เช่น การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ การรับรู้รายได้เงินปัน

ผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ตามเกณฑ์ Equity, การรับรู้รายได้ของกิจการสันตนาการ และการรับรู้รายได้เงินประกันหรือเงินมัดจำ เป็นต้น

2. ปัญหาการรับรู้รายได้จากการโอนทรัพย์สินหรือสินค้า การให้บริการ และการให้กู้ยืมเงินตามราคาตลาด ตามม.65 ทวิ (4) แห่งประมวลรัษฎากร

3. การยกเว้นรายได้ที่เป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร เช่น กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับเงินปันผลจากบริษัทที่ไปถือหุ้นในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมด

4. กรณีที่กฎหมายกำหนดให้ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา 70 ทรี แห่งประมวลรัษฎากร

5. รายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามประมวลรัษฎากร

6. รายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

2.1.7 ความแตกต่างด้านรายจ่ายทางบัญชีกับทางภาษีอากร ได้แก่

1. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน

2. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจำหน่ายหนี้สูญ โดยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้สามารถกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 186 (พ.ศ. 2534) แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้วหากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก เช่น ห้างฯ ให้ลูกค้าเช่าซื้อสินค้า โดยมีมูลค่าเช่าซื้อแต่ละรายไม่ถึง 100,000 บาท และลูกค้าและผู้ค้าประกันได้นำสินค้าไปขายต่อแล้วหลบหนีไป ไม่ทราบที่อยู่แน่นอน ไม่สามารถติดตามได้ และไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ที่จะชำระหนี้ได้ โดยห้างฯ ได้มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ คือ (1) หนังสือบอกกล่าวทวงถามลูกหนี้ของนายความ และใบตอบรับการส่งหนังสือดังกล่าว ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง แล้วยังไม่ได้รับชำระหนี้ และ (2) รายงานการติดตามและสืบทรัพย์ลูกหนี้โดยมีผู้ใหญ่บ้านหรือเพื่อนบ้านข้างเคียงลงชื่อรับรองกรณีดังกล่าว เมื่อห้างฯ มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ถือได้ว่ามีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณีแล้ว แต่ไม่ได้รับชำระหนี้ และหากจะฟ้องลูกหนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ ดังนั้น หลักฐานดังกล่าวจึงสามารถใช้เป็นหลักฐานการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้

3. รายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร

(กรมสรรพากร, 2561) รายจ่ายต้องห้าม หมายถึง รายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการของนิติบุคคลและได้มีการบันทึกบัญชีเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดรายการ แต่ในทางภาษีไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ ขอบเขตรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียของบริษัหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กำหนดไว้ตามประมวลรัษฎากร ได้แก่

(1) เงินสำรองต่าง ๆ เป็นรายจ่ายต้องห้าม นอกจาก

(1.1) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัย เพื่อสมทบทุนประกันชีวิตได้ไม่เกินร้อยละ 65 ของจำนวนเบี้ยประกันชีวิตที่ได้รับ ในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันภัยต่อออกแล้ว ถือเป็นรายจ่ายได้

(1.2) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไรเฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ ในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัย ซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว ถือเป็นรายจ่ายได้

(1.3) เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ให้กันไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แต่กรณีเฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

(2) เงินที่จ่ายเข้ากองทุนใด ๆ เป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ เงินที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ให้ถือเป็นรายจ่ายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่จ่ายเท่ากับจำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 183 (พ.ศ. 2533)

(3) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศล เป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ โดยให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี เช่น พนักงานของ

บริษัทแห่งหนึ่ง ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมาเป็นเวลานาน ได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ บริษัทได้จ่ายเงินสมนาคุณจำนวนหนึ่งให้แก่ครอบครัวของลูกจ้างผู้นั้น โดยไม่มีระเบียบแต่อย่างใด เงินสมนาคุณที่บริษัทจ่ายให้กับครอบครัวของลูกจ้าง เป็นกรณีที่บริษัทจ่ายให้เองโดยไม่มีข้อบังคับ และมีใช่เป็นการจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ จึงเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัวหรือการให้โดยเสนาหา บริษัทจะนำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว หมายถึง รายจ่ายที่แต่ละคนควรจะได้รับภาระในส่วนของตนเป็นการส่วนตัว ไม่เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยผู้รับไม่มีความผูกพันในทางธุรกิจการงานกับผู้ให้

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการให้โดยเสนาหา หมายถึง รายจ่ายที่จ่ายไปโดยความรักใคร่ชอบพอกันเป็นการส่วนตัว ซึ่งผู้รับไม่มีความผูกพันว่าจะต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตอบแทน หรือเรียกว่า การให้เปล่า

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการกุศล หมายถึง รายจ่ายที่จ่ายไปในการทำบุญทำทาน บริจาคทรัพย์สนับสนุนการศึกษา การศาสนา การสังคมสงเคราะห์หรือการอื่น ๆ แต่กรณีนี้กฎหมายยังยอมให้หักได้ในกรณีเป็นการจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ของสาธารณะชนทั่วไป ไม่จำกัดว่าเป็นใคร

(4) ค่ารับรองหรือค่าบริการ ส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ ค่ารับรองดังต่อไปนี้สามารถนำมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ มีหลักเกณฑ์ว่า

(4.1) ค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นต้องเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการอันจำเป็นตามธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และบุคคลซึ่งได้รับรองหรือรับบริการต้องมีใช้ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เว้นแต่ ลูกจ้างดังกล่าวจะมีหน้าที่เข้าร่วมในการรับรองหรือการบริการนั้นด้วย

(4.2) ค่ารับรองหรือค่าบริการต้อง

- เป็นค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการรับรองหรือการบริการที่จะอำนวยความสะดวกแก่กิจการ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าดูมหรสพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกีฬา เป็นต้น

- เป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองหรือรับบริการ ไม่เกินคนละ 2,000 บาท ในแต่ละคราวที่มีการรับรองหรือการบริการ

(4.3) จำนวนเงินค่ารับรองและค่าบริการให้นำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับจำนวนเท่าที่ต้องจ่าย แต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินยอดรายได้หรือยอดขายที่ต้องนำมารวมหรือคำนวณกำไรสุทธิ ก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชี หรือของจำนวนเงินทุนที่ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ทั้งนี้รายจ่ายที่จะนำมาหักได้จะต้องมีจำนวนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท

(4.4) ค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นต้องมีกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้อนุมัติหรือคำสั่งจ่ายค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นด้วย และต้องมีใบรับหรือหลักฐานของผู้รับเงินสำหรับเงินที่จ่ายเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้รับเงินไม่มีหน้าที่ต้องออกใบรับตามประมวลรัษฎากร

(5) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินเป็นรายจ่ายต้องห้าม แต่หากเป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิมถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ เช่น บริษัทแห่งหนึ่ง เช่าที่ดินมาเพื่อใช้ในการก่อสร้างอาคารสำนักงานและคลังสินค้า บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่เช่าซึ่งอยู่ใต้พื้นที่ลานคอนกรีตรวมถึงค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่เช่าซึ่งอยู่ใต้พื้นที่อาคารสำนักงานและคลังสินค้า ถือเป็นกรทำให้มูลค่าของที่ดินสูงขึ้น บริษัทจึงต้องนำค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่ดังกล่าวไปรวมกับราคาที่ดินและถือเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุนตามมาตรา 65 ตรี (5) แห่งประมวลรัษฎากร

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หมายถึง รายจ่ายที่กิจการจ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ต่อกิจการเป็นระยะเวลานานเกินกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี

รายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ทรัพย์สินดีขึ้น หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้อายุการใช้งานของทรัพย์สินเดิมยาวนานขึ้น หรือมีสภาพดีขึ้น

(6) เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากรค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นรายจ่ายต้องห้าม

คำว่า “เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา” หมายถึง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่ม และค่าปรับอาญา ตามกฎหมายภาษีอากรทุกประเภท รวมถึงค่าปรับที่เป็น

โทษทางอาญา และเงินเพิ่มภาษีอากรตามกฎหมายอื่นด้วย (ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 40/2560 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2560 ที่อ้างอิงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1109/2559)

(7) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นรายจ่ายต้องห้าม เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่ม มิใช่รายได้หรือรายจ่ายของกิจการ เพราะผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อถูกเรียกเก็บภาษีขายจากผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการ ผู้ที่ถูกเรียกเก็บภาษีก็นำภาษีนั้นมาเครดิต โดยหักออกจากภาษีขายของตนในแต่ละเดือนภาษีหรือขอคืนภาษีที่ถูกเรียกเก็บนั้น ดังนั้น ภาษีที่ถูกเรียกเก็บนั้นเรียกว่า ภาษีซื้อ จึงไม่ถือเป็นรายจ่ายของกิจการ เว้นแต่ ภาษีซื้อต้องห้ามบางลักษณะที่กำหนดไว้ในมาตรา 82/5 (4) และ (6) แห่งประมวลรัษฎากร นำมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถนำไปเครดิตภาษีได้ ซึ่งเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษี อาทิเช่น

(7.1) ภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรองหรือเพื่อการอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน

(7.2) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อ เช่าซื้อ เช่า หรือรับโอนรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน และภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือการรับบริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

(7.3) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีอย่างย่อ

(7.4) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อทรัพย์สินเพื่อใช้ หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(7.5) ภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นเพื่อนำมาใช้ในกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีซื้อดังกล่าวให้มีสิทธินำมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อมาผู้ประกอบการได้ขายหรือให้เช่าอาคารหรืออสังหาริมทรัพย์นั้นหรือนำไปใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายใน 3 ปีนับแต่เดือนภาษีที่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์

(7.6) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ที่คำว่า “ใบกำกับภาษี” ไม่ได้ถูกตีพิมพ์ หรือไม่ได้จัดทำขึ้นด้วยคอมพิวเตอร์ ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีด้วยคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ

(7.7) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งมีข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนด ในใบกำกับภาษีที่ไม่ได้จัดทำขึ้นด้วยวิธีการตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

(7.8) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งมีรายการในใบกำกับภาษีเป็น สำเนา (Copy) เป็นภาษีซื้อต้องห้าม แต่ไม่รวมถึงใบกำกับภาษีที่ได้จัดทำรวมกับเอกสารทางการค้าอื่นซึ่งมีจำนวนหลายฉบับและใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการในใบกำกับภาษีเป็นสำเนาข้อความ ว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ปรากฏอยู่ด้วย

(7.9) ภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยเป็นของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

(7.10) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือรับบริการ ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนำไปใช้หรือจะใช้ในการประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มใช้สิทธิเลือกไม่นำภาษีซื้อทั้งหมดไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจาก กิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของรายได้ของกิจการ ทั้งหมด

(7.11) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งรายการต่าง ๆ ได้ถูกแก้ไข หรือถูกเปลี่ยนแปลงเป็นภาษีซื้อต้องห้าม เว้นแต่รายการซึ่งได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

(7.12) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อ เช่าซื้อ หรือรับโอนรถยนต์ที่ไม่ใช่รถยนต์นั่ง และรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อใช้ หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และต่อมาภายใน 3 ปีนับแต่เดือนภาษีที่ได้ รรถยนต์ไว้ในครอบครองได้มีการดัดแปลงรถยนต์ดังกล่าวเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่ นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

(7.13) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งมีรายการ ชื่อ ที่อยู่ เลข ประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ออกหรือตัวแทนผู้ออกใบกำกับภาษี ไม่ได้พิมพ์ขึ้นหรือไม่ได้จัดทำ ขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ

(7) การถอนเงินโดยปราศจากค่าตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติ บุคคล เป็นรายจ่ายต้องห้าม หากมองตามหลักการบัญชีแล้ว การถอนเงินของผู้เป็นหุ้นส่วนไม่ถือ

เป็นรายจ่ายอยู่แล้ว เป็นการถอนเงินลงทุนหรือเป็นการแบ่งกำไรกัน ไม่เกี่ยวข้องกับการบันทึก
รายจ่ายของกิจการแต่อย่างใด

(8) เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควรเป็น
รายจ่ายต้องห้าม

(9) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีกรจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายใน
รอบระยะเวลาบัญชีอื่นเป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบ
ระยะเวลาบัญชีได้ก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

รายจ่ายที่กำหนดขึ้นเองโดยไม่มีกรจ่ายจริง หมายความว่า รายจ่ายใด ๆ ที่
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้กำหนดขึ้นเองโดยไม่มีกรจ่ายจริง โดยไม่ได้รับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์ใด ๆ เป็นการตอบแทน

(10) ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของ
และใช้เองเป็นรายจ่ายต้องห้าม เช่น บริษัทตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ได้มาเปิด
สำนักงานสาขาในประเทศไทย โดยปลูกอาคารสำนักงานสาขาในประเทศไทย และคิดค่าเช่าปีละ
600,000 บาท ค่าเช่า จำนวน 600,000 บาท ที่บริษัทสาขาในประเทศไทยจ่ายให้กับบริษัท
สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศนั้น จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัท
สาขาในประเทศไทยไม่ได้ เพราะกฎหมายถือว่าบริษัทสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศกับบริษัท
สาขาในประเทศไทยเป็นนิติบุคคลเดียวกัน การจ่ายเงินค่าเช่าดังกล่าวถือว่าเป็นค่าตอบแทนแก่
ทรัพย์สินที่บริษัทเป็นเจ้าของและใช้เองตามมาตรา 65 ตี (10) แห่งประมวลรัษฎากร

(11) ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุนของตนเองถือ
เป็นรายจ่ายต้องห้าม

(12) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ
หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ ถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ ผลขาดทุนสุทธิ
ยกมาไม่เกิน 5 ปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน กรณีความเสียหายนั้นมีทางที่จะได้รับการ
ชดใช้ตามสัญญา แต่ถ้าได้รับค่าชดใช้เพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือก็ถือเป็นรายจ่ายได้

ผลขาดทุนสุทธิ หมายถึง ผลขาดทุนสุทธิทางภาษี คือ ผลต่างของรายได้กับ
รายจ่ายที่หักได้ตามประมวลรัษฎากรซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตี
แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

(13) ระบายซึ่งมิใช่ระบายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะถือเป็นระบายต้องห้าม เพราะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนตั้งขึ้นเพื่อมุ่งค้าหากำไร การชำระเงินควรอยู่ภายในวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

(14) ระบายซึ่งมิใช่ระบายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะถือเป็นระบายต้องห้าม

(15) ค่าซื้อทรัพย์สินและระบายเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรถือเป็นระบายต้องห้าม ซึ่งอาจกระทำกันภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ หรืออาจเรียกราคาดังกล่าวว่าการกำหนดราคาโอน (Transfer Pricing)

(16) ค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำถือเป็นระบายต้องห้าม เช่น การทำเหมืองแร่ หรือการทำป่าไม้ ระยะเวลาที่ดำเนินกิจการขุดแร่หรือตัดไม้เพื่อนำไปจำหน่ายนั้น จำนวนสินแร่ในดินหรือจำนวนป่าไม้ย่อมน้อยลงหรือหมดไปในที่สุด การที่จำนวนสินแร่หรือจำนวนไม้ในเขตที่ได้รับสัมปทานลดน้อยลงหรือจะหมดไปหรือสูญสิ้นไปนั้น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะตีราคาหรือนำมูลค่าที่ลดน้อยลงนั้นมาถือเป็นระบายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (16) แห่งประมวลรัษฎากร

(17) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลงถือเป็นระบายต้องห้าม กรณีนี้ห้ามมิให้ตีราคาทรัพย์สินลดลงเพื่อนำมูลค่าที่ลดลงมาเป็นระบายในการคำนวณกำไรสุทธิ เพราะการที่กิจการจะตีราคาทรัพย์สินลดลงโดยยังไม่มีการขายทรัพย์สินจริง ๆ นั้น ระบายการผลิตทุนจากการตีราคาทรัพย์สินลดลงย่อมเป็นรายการที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง และเป็นรายการตีราคาโดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งราคาทรัพย์สินนั้นอาจจะยังไม่ได้ลดลงจริง ซึ่งเท่ากับเป็นการนำเอามูลค่าของทรัพย์สินที่ตีราคาลดลงมาเป็นระบายทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง

(18) ระบายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับถือเป็นระบายต้องห้าม เช่น บริษัทรับจ้างถมที่ และขายทราย-ดินลูกรัง ซึ่งซื้อมาจากจังหวัดชายทะเล แต่ผู้ขายไม่ได้ออกไปรับให้แต่อย่างใด กรณีนี้บริษัทก็ไม่มีหลักฐานที่เป็นค่าใช้จ่ายของการรับจ้าง แต่หากบริษัทมีหลักฐานการจ่ายเงิน ระบุชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน วันเดือนปี จำนวนเงิน รายการที่จ่าย และให้ผู้รับเงินลงชื่อรับไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการหักเป็นระบาย ซึ่งทำให้บริษัทสามารถพิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงิน ก็ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (18) แห่งประมวลรัษฎากร

(19) ระบายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้วถือเป็นระบายต้องห้าม เช่น บริษัทจ่ายเงินค่าที่ปรึกษา โดยคำนวณจากกำไรของแผนกที่

ได้รับ การปรึกษาหารือหรือเข้าลักษณะเป็นรายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรตามมาตรา 65 ตรี (19) แห่งประมวลรัษฎากร จึงต้องห้ามมิให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(20) รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (19) ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

2.1.8 ลักษณะในการวางแผนภาษี

(ศศิธร จุ้ยยิ้ม, 2561) การวางแผนภาษีมี 2 กรณีดังนี้

1. การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบกำไรทางบัญชี เนื่องจาก การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณจากกำไรสุทธิทางภาษี ซึ่งกำไรสุทธิทางภาษีถูกปรับปรุงมาจากกำไรสุทธิทางบัญชี ความแตกต่างระหว่างมาตรฐานทางบัญชีและหลักการทางภาษี ทำให้กิจการมีรายได้และรายจ่ายทางบัญชีและทางภาษีแตกต่างกัน สามารถวัดค่าได้จากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate) คำนวณจากค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หักด้วยภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี หาดด้วยกำไรก่อนหักภาษี(สำนักนโยบายการออมและการลงทุน, 2554) กิจการที่มีการบริหารจัดการ คิดวางแผนการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ก็อาจทำให้กิจการนั้น ๆ ต้องนำกำไรสุทธิทางบัญชีตั้งแต่นำหลักการทางภาษีมาปรับปรุงเพื่อให้กำไรสุทธิทางภาษีลดลงหรือบางครั้งอาจทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงต่ำกว่าอัตราภาษีที่รัฐบาลกำหนด (จันทรา ศิริรัฐพัลลภ, 2561) โดยถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงยังมีมูลค่าต่ำ หมายถึงว่า กิจการนั้นมีการวางแผนภาษี

2. การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลง งานวิจัยในอดีต นิยมวัดค่าจากอัตราส่วน 2 อัตราส่วน ดังนี้

2.1 อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) เป็นการวัดโดยใช้กระแสเงินสดเป็นฐานในการคำนวณซึ่งจะไม่ทำให้ได้รับผลกระทบจากการบริหารกำไรตามเกณฑ์คงค้างทางบัญชี(สุชาดา ศรีสกลกิจ, 2558) โดยถ้า TAX/CFO มีค่าต่ำเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญว่าบริษัทมีการวางแผนภาษีสูง (Dyrenge, Hanlon & Maydew, 2008)

2.2 อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (TAX/ASSETS) คำนวณจากอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้งวดปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย เพราะประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ในการก่อให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายน่าจะมีความสัมพันธ์กัน โดยมีข้อสมมติว่าบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมเท่ากัน ควรมีความสามารถในการทำกำไรอยู่ในระดับเดียวกัน และควรจะมีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เท่ากันด้วย ดังนั้น บริษัทใดที่มีการลงทุนในสินทรัพย์รวมสูงแต่มี

ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำ แสดงว่า TAX/ASSETS มีค่าต่ำ เป็นการสะท้อนถึงการวางแผนภาษี รวมทั้งการตกแต่งรายการสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงินจะน้อยกว่าการตกแต่งตัวเลขกำไรทางบัญชีในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (ธัญพร ตันตียวงค์, 2552)

Hoffman, 1961 (อ้างอิงในรสนา โชติสุวรรณ, 2561) ได้คิดค้นทฤษฎีการวางแผนภาษีที่ชื่อว่า Hoffman's Tax Planning Theory และได้ให้ความหมายของการวางแผนภาษี คือ การทำการย้ายเงินสดที่ปกติแล้วจะย้ายไปยังหน่วยงานที่จัดเก็บเปลี่ยนให้ไหลไปสู่กิจการหรือหน่วยงาน สามารถออกแบบได้ในขอบเขตของการลดรายได้ที่ต้องเสียภาษีให้น้อยที่สุด โดยไม่ทำให้ต้องสูญเสียกำไรทางบัญชี ทฤษฎีนี้มีความจริงที่ว่าความสามารถในการเสียภาษีอยู่บนพื้นฐานของรายได้ทางภาษีมากกว่ากำไรทางบัญชี ซึ่งมีกิจกรรมมากมายที่จะช่วยลดรายได้ทางภาษีแต่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อกำไรทางบัญชี จากทฤษฎีมีข้อสรุปว่ากิจกรรมวางแผนภาษีของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท การวางแผนภาษีจะกระทบต่อกำไรทางบัญชี 2 ลักษณะ คือ

(1) ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบกับกำไรทางบัญชี (Book-tax Nonconforming Tax Planning) จะทำให้ค่าใช้จ่ายทางภาษีลดลง กำไรสุทธิทางบัญชีจะเพิ่มขึ้น และกระแสเงินสดจะเพิ่มขึ้นด้วย สามารถวัดระดับการวางแผนภาษีโดยใช้อัตราภาษีที่แท้จริง Effective Tax Rate (ETR) และความแตกต่างระหว่างกำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษี Book-Tax Differences (BTDs) สำหรับอัตราภาษีที่แท้จริง ETR คำนวณได้จากค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หารด้วยกำไรก่อนหักภาษี จากการศึกษาของ Hanlon, Mills and Slemrod, 2005 (อ้างอิงในรสนา โชติสุวรรณ, 2561) พบว่า บริษัทที่มีการวางแผนภาษีมาก จะมีค่า ETR ต่ำ ถ้านำ ETR เปรียบเทียบกับอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด (Corporate Statutory) สามารถวัดระดับการหลีกเลี่ยงภาษี (Tax Avoidance) ได้โดยตั้งข้อสมมติฐานที่ว่าผู้บริหารต้องการลดค่าใช้จ่ายทางภาษี แต่ขณะเดียวกันต้องการรายได้ทางบัญชีเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นค่า ETR ที่ได้จะมีค่าต่ำกว่าอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด ค่า ETR สามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อวิเคราะห์การบริหารจัดการนโยบายทางภาษีว่าเป็นอย่างไร มีความผิดปกตินั้นเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) โดยทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือไม่ สาเหตุแห่งความต่างของอัตราภาษีทั้งสองประเภทเนื่องจากภาครัฐมีการออกนโยบายการยกเว้นหรือลดหย่อนในการเสียภาษี เพื่อส่งเสริมการลงทุน กระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้เกิดการลดขนาดของฐานภาษีที่แท้จริงลง โดยปกติแล้วอัตราภาษีที่แท้จริงจะมีมูลค่าต่ำกว่าอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด การที่รัฐกำหนดให้ผู้เสียภาษีมียกเว้นประโยชน์จากการ

เสียภาษี เพื่ออุดช่องโหว่ทางกฎหมายที่ผู้จ่ายภาษีพยายามหาหนทางเพื่อลดภาระการจ่ายภาษี อีกทั้งเป็นแรงจูงใจไม่ให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษี และสามารถเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย การนำสิทธิประโยชน์จากการเสียภาษีมาใช้ทำให้รายได้ที่จะคำนวณเพื่อเสียภาษีลดลงจึงเป็นสาเหตุหลักที่ว่าทำไมอัตราภาษีที่แท้จริงต่ำกว่าอัตราภาษีที่กำหนด

(2) ทำให้กำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษีลดลง (Book-tax Conforming Tax Planning) สามารถวัดระดับการวางแผนภาษีโดยใช้อัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (Tax/OCF) และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (Tax/Total Assets) ถ้าค่า Tax/OCF และ Tax/Total Assets มีค่าต่ำ แสดงว่ามีการวางแผนภาษีในระดับสูง โดยสตีเวน จันท์พงศ์ (2557) อธิบายว่า การใช้ค่ากระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานเป็นฐานในการคำนวณเนื่องจากงบกำไรขาดทุนจะบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายในรูปของเกณฑ์คงค้างซึ่งยังไม่มี การรับหรือจ่ายเงินจริง แต่งบกระแสเงินสดจะแสดงให้เห็นรายได้ที่ไม่ใช่เงินสดและรายจ่ายที่ถูก รวมเข้าไปเพื่อทราบผลการดำเนินงานที่แท้จริง นอกจากนี้ การคำนวณโดยใช้กระแสเงินสดสุทธิ จากกิจกรรมดำเนินงาน ทำให้ไม่ได้รับผลกระทบจากการบริหารกำไรที่ใช้เกณฑ์คงค้าง (Zimmerman, 1983 อ้างอิงในรสนา โชติสุวรรณ, 2561) เมื่อบริษัทมีค่าใช้จ่ายภาษีต่ำ จะทำให้ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ Tax/CFO มีค่าต่ำลง และการที่ผู้บริหารนำ กลยุทธ์ในการวางแผนภาษีมาใช้เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายทางภาษี สามารถอธิบายได้โดยทฤษฎี ทางเลือก (Trade-off Theory) กล่าวคือ บริษัทต้องเลือกระหว่างประโยชน์ของหนี้สิน ซึ่งเกิดจาก ผลประโยชน์จากการเสียภาษีที่ลดลงเนื่องจากสามารถนำดอกเบี้ยจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ กับต้นทุนที่สูงขึ้นเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจากภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นและการมีต้นทุนของการ ล้มละลายที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องพิจารณาว่าอย่างไรจะเป็นประโยชน์มากกว่ากัน

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับราคาหลักทรัพย์

หุ้น (Stock) เป็นตราสารที่กิจการออกให้แก่ผู้ถือ เพื่อระดมเงินทุนไปใช้ในกิจการ โดย ผู้ถือหุ้นจะมีฐานะเป็น "เจ้าของ" ซึ่งจะมีส่วนได้เสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สินและรายได้ของกิจการ ได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผลเมื่อกิจการมีกำไร และหากกิจการมีผลการดำเนินงานที่ดี ราคา หุ้นเติบโต ก็จะสามารถทำกำไรได้จากส่วนต่างราคาได้ด้วย แต่ผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นก็ ไม่ค่อยแน่นอน ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของกิจการนั้น ๆ หากกิจการมีปัญหาจนถึงขั้น ล้มละลาย ผู้ถือหุ้นจะได้รับเงินลงทุนคืนก็ต่อเมื่อกิจการจ่ายภาระผูกพันแก่เจ้าหนี้และผู้ถือหุ้น

บุริมสิทธิเรียบร้อยแล้ว ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงของการลงทุนในหุ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562)

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของกิจการก็คือ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และความเสี่ยงที่บริษัทจะต้องเผชิญ ซึ่งสะท้อนมาจากปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ตั้งแต่ภาพรวมของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมไปจนถึงผลการดำเนินงานของบริษัท และเมื่อหุ้นถูกนำไปจดทะเบียนเพื่อซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ก็จะเข้าสู่กลไกตลาด มีแรงซื้อและแรงขายที่เกิดจากการคาดการณ์ของผู้ลงทุนแต่ละคน ทำให้ราคาหุ้นที่เห็นในตลาดมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งราคาหุ้นในตลาดอาจต่ำกว่า สูงกว่าหรือเท่ากับมูลค่าที่แท้จริงก็ได้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินปันผล

การลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนนั้น ย่อมมีเป้าหมายหลัก คือ การได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากที่สุดหรือให้เกิดความพอใจมากที่สุด การลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นสามัญนั้น ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนใน 2 รูปแบบ คือ ได้รับผลตอบแทนจากเงินปันผลที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้หุ้น หรือได้รับผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นที่ซื้อมา ผลตอบแทนที่นักลงทุนได้รับจึงเป็นผลรวมของผลตอบแทนทั้งสองส่วน Brigham and Houston (2001) กล่าวว่า จากสมการ Constant Growth Model ($P_0 = D_1 / (k_s - g)$) แสดงให้เห็นว่า ถ้าบริษัทจ่ายเงินปันผล (D_1) สูงจะทำให้ราคาหุ้นสามัญปัจจุบัน (P_0) สูงขึ้น แต่การจ่ายเงินปันผลสูงทำให้เหลือเงินทุน สำหรับการลงทุนในอนาคตน้อย ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (g) ลดลง ทำให้ราคาหุ้นสามัญในอนาคตลดลง ตามทฤษฎีแล้ว ระดับเงินปันผลที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (อ้างอิงในนพดล สังข์ลาย, 2559) อย่างไรก็ตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลได้มีแนวคิดหลายรูปแบบซึ่งจะสามารถสรุปได้ดังนี้

1. นโยบายปันผลที่ไม่แตกต่างกัน (Dividend Irrelevance Theory) ทฤษฎีนี้เสนอโดย Miller and Modigliani (1961) หรือ MM (อ้างอิงในนพดล สังข์ลาย, 2559) โดยกล่าวว่า ผู้ถือหุ้นจะไม่รู้สึกแตกต่างไม่ว่า กิจการจะจ่ายเงินปันผลหรือไม่ เพราะมูลค่าของกิจการเกิดจากความสามารถในการทำกำไรของกิจการและความเสี่ยงในธุรกิจของบริษัท ไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิธีการแบ่งสัดส่วนกำไรบริษัท ดังนั้น นโยบายเงินปันผลจึงไม่มีความหมายต่อมูลค่าหลักทรัพย์ เนื่องจาก MM เชื่อว่า ผู้ถือหุ้นสามารถกำหนดผลตอบแทนของตนเองได้ เช่นเมื่อบริษัทไม่จ่ายเงิน

ปันผล แต่ผู้ถือหุ้นต้องการเงินปันผล หุ้นละ 1 บาท จากหุ้นสามัญจำนวน 10,000 หุ้น (10,000 บาท) ผู้ถือหุ้นก็สามารถขายหุ้นที่ตนมีอยู่ออกไปให้ได้เงิน 10,000 บาท เพื่อชดเชยผลตอบแทนจากเงินปันผลที่ต้องการ แต่ถ้าบริษัทจ่ายเงินปันผลมากกว่าที่นักลงทุนต้องการ เขาก็สามารถนำเงินส่วนเกินนั้นไปซื้อหุ้นของบริษัทเพิ่มได้ ดังนั้นไม่ว่ากิจการกำหนดนโยบายเงินปันผลอย่างไรก็ไม่มีการกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น การเสนอแนวคิดนี้ MM ได้กำหนดสมมติฐานดังต่อไปนี้

- 1.1 เงินปันผลและกำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นไม่มีภาษี
- 1.2 ไม่มีต้นทุนและค่าใช้จ่าย ในการออกหุ้นใหม่และการซื้อหุ้นคืน
- 1.3 นักลงทุนเห็นว่าเงินปันผลที่ได้รับ และกำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นไม่มีความแตกต่างกัน
- 1.4 นโยบายการลงทุนของกิจการและนโยบายการจ่ายเงินปันผลเป็นอิสระต่อกัน
- 1.5 ตลาดทุนมีความสมบูรณ์โดยนักลงทุนและผู้บริหารได้รับข้อมูลข่าวสารของกำไรในอนาคตและเงินปันผลของบริษัทเท่าเทียมกัน

แต่ในความเป็นจริงการสร้างนโยบายเงินปันผลของตนเองนั้น นักลงทุนที่ต้องการเงินปันผลจะต้องเสียค่านายหน้าในการขายหุ้น และนักลงทุนที่ไม่ต้องการเงินปันผลจะต้องจ่ายภาษีจากเงินปันผลที่ตนเองไม่ต้องการ และจะต้องเสียค่านายหน้าจากการนำเงินปันผลหลังหักภาษีมาซื้อหุ้นเพิ่ม ดังนั้นถ้าพิจารณาในความเป็นจริงโดยปราศจากข้อสมมติฐานข้างต้น นโยบายเงินปันผลควรจะมีผลต่อราคาหุ้นสามัญ และมูลค่าของกิจการ

2. ทฤษฎีลูกนกในกำมือ (The Bird in the Hand Theory) ทฤษฎีนี้เสนอโดย Gordon (1963) และ Lintner (1962) (อ้างอิงในนพดล สังข์ลาย, 2559) ทั้งคู่มีความเห็นต่างจากแนวคิดของ MM โดยกล่าวว่า นโยบายเงินปันผลมีความสำคัญต่อมูลค่าของกิจการ โดยเชื่อว่าการจ่ายเงินปันผลจะทำให้มูลค่าหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ถือหุ้นมีความพอใจที่จะรับเงินปันผลในขณะนี้มากกว่ากำไรจากราคาหุ้นสามัญที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตจากการนำกำไรสะสมไปลงทุนต่อ เพราะเงินปันผลในปัจจุบัน มีความแน่นอนมากกว่า ผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับกลับมาในอนาคต เนื่องจากถือหุ้นไม่แน่ใจว่า จะได้รับเงินสดในอนาคต เท่ากับเงินปันผลที่ได้รับในปัจจุบันหรือไม่ เปรียบเสมือน การมีนก 1 ตัวที่อยู่ในมือย่อมแน่นอนกว่านก 2 ตัว หรือมากกว่านั้น ที่อยู่ในพุ่มไม้ จากแนวคิดของทฤษฎีนี้ ผู้ถือหุ้นจะชอบให้ธุรกิจจ่ายเงินปันผลมากกว่าเก็บไว้

เป็นกำไรสะสมเพื่อนำไปลงทุนต่อ กล่าวคือ ถ้ากิจการจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูงขึ้น ราคาหุ้นสามัญจะสูงขึ้นด้วยแสดงให้เห็นว่า นโยบายเงินปันผลมีความสำคัญต่อมูลค่าของกิจการ

3. ทฤษฎีความแตกต่างทางภาษี (Tax Preference Theory) จากความแตกต่างระหว่างอัตราภาษีของกำไรจากส่วนต่างราคาหุ้น กับ อัตราภาษีของเงินปันผล Litzenberger and Ramaswamy (1979) (อ้างอิงในนพดล สังข์คล้าย, 2559) จึงมีแนวคิดต่างจาก 2 ทฤษฎีแรก โดยกล่าวว่า การจ่ายเงินปันผลทำให้ผู้ถือหุ้นเสียประโยชน์ทางภาษี นักลงทุนจึงชอบกำไรจากส่วนต่างราคาหุ้นมากกว่าเงินปันผล เพราะอัตราภาษีของกำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นสามัญจะต่ำกว่าอัตราภาษีของเงินปันผลดังนั้น นักลงทุนยินดีที่จะให้บริษัทจ่ายเงินปันผลในระดับต่ำ เพื่อนำกำไรส่วนใหญ่ไปลงทุนต่อเมื่อบริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้นในอนาคตราคาหุ้นสามัญในอนาคตก็จะสูงขึ้น นอกจากนี้กำไรจากการขายหุ้นสามัญในอนาคตยังเป็นการเลื่อนภาระภาษีให้ช้าออกไป เนื่องจากถ้ากิจการจ่ายเงินปันผลในปัจจุบันผู้ถือหุ้นจะต้องเสียภาษีทันที ดังนั้นถ้าคำนึงถึงเรื่องมูลค่าของเงินตามเวลานักลงทุนจะได้รับประโยชน์มากกว่าเมื่อบริษัทจ่ายเงินปันผลในระดับต่ำ จากเหตุผลดังกล่าว นักลงทุนยินดีที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทที่จ่ายเงินปันผลในระดับต่ำ ในราคาที่สูงกว่าหุ้นสามัญของบริษัทที่จ่ายเงินปันผลในระดับสูง กล่าวคือการจ่ายเงินปันผลต่ำมีผลทำให้ราคาหุ้นสามัญสูงขึ้น ดังนั้น นักลงทุนตามแนวคิดนี้จึงไม่ชอบเงินปันผลเพิ่มขึ้น

ทฤษฎีทั้งสามที่กล่าวมาข้างต้น พยายามอธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างปริมาณเงินปันผลที่จ่ายกับราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทั้งสามทฤษฎีมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการพิจารณานโยบายเงินปันผลให้มีความเหมาะสม นอกจากต้องพิจารณาถึงทฤษฎีดังกล่าวแล้ว การกำหนดนโยบายเงินปันผลควรคำนึงถึงแนวคิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

4. การให้ข้อมูลของการประกาศจ่ายปันผล (Information Content of Dividend Announcements) แนวคิดนี้กล่าวว่า การที่บริษัทจ่ายเงินปันผลเพิ่มขึ้นหรือลดลงราคาหุ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน ไม่ได้แสดงว่า นักลงทุนชอบเงินปันผลมากกว่า กำไรสะสม แต่การเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นสามัญ ตามเงินปันผลที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลของข้อมูลที่แฝงอยู่ในการประกาศจ่ายเงินปันผล การศึกษาของ Miller and Rock (1985) (อ้างอิงในนพดล สังข์คล้าย, 2559) แสดงให้เห็นว่าเนื่องจากผู้บริหารมีข้อมูลเกี่ยวกับอนาคตและแนวโน้มของบริษัทดีกว่านักลงทุนหรือผู้ถือหุ้น โดยทั่วไป การจ่ายเงินปันผลมากกว่า ที่นักลงทุนคาดไว้เป็นการส่งข้อมูลว่า ผู้บริหารคาดว่า กำไรในอนาคตจะสูงขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าบริษัทจ่ายเงินปันผลน้อยลง หรือจ่ายน้อยกว่า ที่นักลงทุนคาดไว้ก็จะเป็นสัญญาณว่า ผู้บริหารคาดการณ์ว่า กำไรใน

อนาคตมีแนวโน้มที่จะลดลงอาจกล่าวได้ว่า การประกาศจ่ายเงินปันผลเป็นตัวส่งสัญญาณที่สำคัญแก่นักลงทุน ดังนั้นผู้บริหารพยายามหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินปันผล โดยเฉพาะการลดการจ่ายเงินปันผลเนื่องจากการส่งข้อมูลที่ไม่ดีแก่นักลงทุน และผู้บริหารไม่ต้องการจ่ายเงินปันผลเพิ่มขึ้น เพราะกลัวว่า เมื่อจ่ายเงินปันผลเพิ่มขึ้นแล้วอาจจะต้องลดการจ่ายเงินปันผลลงในอนาคต ซึ่งเป็นการส่งข้อมูลในเชิงลบแก่นักลงทุน ดังนั้นผู้บริหารจึงพยายามหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินปันผล ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ Lintner (1962) John and Williams (1985)

5. ระดับเงินปันผลที่แตกต่างกัน (Dividend Clientele) นอกจากแนวคิดที่ว่า การจ่ายเงินปันผลเป็นการส่งข้อมูลแก่นักลงทุนแล้ว (Dividend Informational Content) แนวคิดที่ควรพิจารณาอีกแนวคิดหนึ่งคือ แนวคิดที่กล่าวว่า กลุ่มนักลงทุนมีความต้องการระดับเงินปันผลต่างกัน (Dividend Clientele) (อ้างอิงในนพดล สังข์ลาย, 2559) แนวคิดนี้กล่าวว่า นักลงทุนแต่ละรายมีความต้องการนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่แตกต่างกันไป ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ Graham and Kumar (2005) พบว่า กลุ่มนักลงทุนที่ต้องการรายได้ประจำต้องการเงินปันผลมากกว่า กำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นในอนาคต นักลงทุนกลุ่มนี้ต้องการลงทุนในหุ้นที่มีการจ่ายเงินปันผลในอัตราสูง ในขณะที่นักลงทุนที่ไม่ต้องการรายได้ประจำเมื่อได้รับเงินปันผลจะต้องเสียภาษีจากเงินปันผลก่อนจึงจะนำไปลงทุนต่อในหุ้นสามัญ ดังนั้น นักลงทุนกลุ่มนี้จึงต้องการลงทุนในหุ้นที่มีการจ่ายเงินปันผลในอัตราต่ำกว่าการที่นักลงทุนสามารถเลือกลงทุนในหุ้นสามัญ ต่าง ๆ ได้ บริษัทก็สามารถปรับนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัทได้เช่นกัน ดังนั้นผู้ถือหุ้นเดิมที่ไม่ชอบนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่เปลี่ยนไป ก็สามารถขายหุ้นให้กับนักลงทุนรายอื่นที่ชอบนโยบายเงินปันผลใหม่นี้ แต่การเปลี่ยนแปลงนโยบายการจ่ายเงินปันผลบ่อยครั้งทำให้ผู้ถือหุ้นต้องซื้อขายหุ้นบ่อยครั้งซึ่งแต่ละครั้งมีค่าธรรมเนียมในการซื้อขาย นักลงทุนอาจไม่สนใจซื้อหุ้นของบริษัทอีก เป็นผลให้ราคาหุ้นสามัญ ลดลงชั่วคราว หรืออาจลดลงถาวรแต่การเปลี่ยนนโยบายการจ่ายเงินปันผลสามารถทำได้ หากว่า บริษัทมีเหตุผลที่ดีทางธุรกิจและสามารถดึงดูดนักลงทุนได้มากขึ้นกว่าเดิม

6. เสถียรภาพของนโยบายเงินปันผล (Dividend Policy Stability) จากแนวคิดทั้งสองที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เสถียรภาพของเงินปันผล (Dividend Stability) เป็นสิ่งที่นักลงทุนต้องการ เนื่องจากนักลงทุนมีความต้องการนโยบายเงินปันผลที่ต่างกัน หุ้นสามัญที่นโยบายเงินปันผลมีเสถียรภาพ จะสามารถพยากรณ์เงินปันผลในอนาคตได้ง่าย ทำให้นักลงทุนเลือกลงทุนได้

อย่างเหมาะสมตามความต้องการระดับเงินปันผลของตน แต่หุ้นสามัญที่เปลี่ยนแปลงนโยบายเงินปันผลบ่อยครั้งสามารถพยากรณ์ได้ยาก ทำให้นักลงทุนต้องซื้อขายหุ้นบ่อยครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งต้องเสียค่านายหน้า อาจทำให้เกิดต้นทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นและราคาหุ้นสามัญลดลง อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงเงินปันผลเป็นสัญญาณเกี่ยวกับการคาดการณ์อนาคตของบริษัทซึ่งมีผลต่อราคาหุ้นสามัญ การจ่ายเงินปันผลลดลงหรือมากกว่านั้นคือการงดจ่ายเงินปันผล จะส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของบริษัท ดังนั้น บริษัทควรกำหนดนโยบายเงินปันผลให้มีความสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์ในการลงทุนของผู้ถือหุ้น และลดผลกระทบจากข้อมูลที่มาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายเงินปันผล ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ Romon (2000) พบว่า หลักทรัพย์ที่นโยบายเงินปันผลมีเสถียรภาพจะได้รับอิทธิพลของข้อมูลจากการประกาศจ่ายเงินปันผลน้อยกว่า หลักทรัพย์ที่ไม่มีเสถียรภาพของนโยบายเงินปันผลและกลุ่มนักลงทุนที่ชอบเงินปันผลจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่นโยบายเงินปันผลมีเสถียรภาพถึงแม้ว่าหลักทรัพย์จะมีอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลอยู่ในระดับต่ำก็ตามเนื่องจากนักลงทุนสามารถคาดการณ์เงินปันผลในอนาคตได้ง่ายกว่า นโยบายเงินปันผลไม่มีเสถียรภาพ

2.4 มาตรฐานบัญชีที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติทางบัญชีสำหรับภาษีเงินได้ประเด็นหลักของการบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้อยู่ที่การรับรู้ผลกระทบทางภาษีทั้งในงวดปัจจุบันและอนาคตจากการได้รับประโยชน์ในอนาคตซึ่งมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และการจ่ายชำระในอนาคตซึ่งมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ และรายการและเหตุการณ์อื่นของงวดปัจจุบันที่รับรู้ในงบการเงินของกิจการ ซึ่งมีเนื้อหาสำคัญดังนี้

2.4.1 การรับรู้และการวัดมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้และสินทรัพย์ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันที่คำนวณจากกำไรสุทธิสำหรับงวดปัจจุบันและงวดที่ผ่านมา (ที่ถูกประเมินโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษีเพิ่มเติม) ที่ยังไม่ได้จ่ายชำระต้องรับรู้เป็นหนี้สิน แต่หากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไปแล้วในงวดปัจจุบันและงวดที่ผ่านมามากกว่าภาษีที่ต้องชำระสำหรับงวดนั้นๆ ให้รับรู้ส่วนเกินนั้นเป็นสินทรัพย์โดยใช้อัตราภาษี (และกฎหมายภาษีอากร) ที่บังคับใช้อยู่หรือที่คาดว่าจะมีผลบังคับใช้ภายในสิ้นรอบระยะเวลาที่รายงาน

2.4.2 การรับรู้และการวัดมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ขั้นตอนการรับรู้หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีประกอบด้วย

1. พิจารณามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการของหน่วยงานที่เสียหายตามหลักการบัญชีของหน่วยงานที่ออกรายงาน

2. พิจารณาฐานภาษี ซึ่งก็คือสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการของหน่วยงานที่เสียหายที่รับรู้ตามหลักการ กฎเกณฑ์ และนโยบายทางภาษีอากรที่หน่วยงานนั้นถือปฏิบัติอยู่

3. เปรียบเทียบมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการตามข้อ 1 และฐานภาษีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการตามข้อ 2 ความแตกต่างดังกล่าวเรียกว่าผลแตกต่าง

4. พิจารณาผลแตกต่างที่เกิดขึ้นตามข้อ 3 ว่าเป็นผลแตกต่างชั่วคราวหรือ ผลแตกต่างถาวร โดยพิจารณาว่า หากผลแตกต่างนั้นมีการกลับรายการในอนาคต (มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย (รายได้) ภาษีเงินได้ในอนาคต) จะเป็นผลแตกต่างชั่วคราว แต่ถ้าไม่มีการกลับรายการจะเป็นผลแตกต่างถาวร

5. รับรู้สินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจากเฉพาะผลแตกต่างชั่วคราว โดยใช้อัตราภาษีสำหรับงวดที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีหรือในงวดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายชำระหนี้สินภาษี โดยใช้อัตราภาษี(และกฎหมายภาษีอากร) ที่มีผลบังคับใช้อยู่หรือที่ คาดว่าจะมีผลบังคับใช้ภายในสิ้นรอบระยะเวลาที่รายงาน หากกิจการต้องเสียภาษีในอัตราภาษีที่แตกต่างกันสำหรับกำไรในแต่ละระดับ กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี โดยใช้อัตราภาษีเฉลี่ยที่คาดว่าจะต้องใช้กับกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ในงวดที่กิจการคาดว่าจะมีการกลับรายการของผลแตกต่างชั่วคราว

6. กิจการต้องพิจารณาหลักเกณฑ์การรับรู้รายการดังต่อไปนี้

6.1 เกณฑ์การพิจารณาสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax Asset “DTA”) กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีสำหรับผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษีทุกรายการ โดยให้รับรู้เท่ากับจำนวนที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะมีกำไรทาง

ภาษีในอนาคตเพียงพอต่อการนำผลแตกต่างชั่วคราวนั้นมาใช้ประโยชน์ซึ่งกิจการต้องพิจารณา ทั้งเงื่อนไขในด้านระยะเวลาของการกลับรายการของผลแตกต่างและกำไรทางภาษีที่จะเกิดขึ้น

6.2 เกณฑ์การพิจารณาหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax Liability “DTL”) กิจการต้องรับรู้หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีซึ่งเกิดจากผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสีย ภาษีทุกรายการ ยกเว้นรายการดังต่อไปนี้

ข้อยกเว้นในการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี

- ต้องไม่รับรู้หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจากค่าความนิยม เนื่องจากค่าความนิยมเป็นเพียงมูลค่าคงเหลือ (จากผลต่างของต้นทุนการซื้อกับมูลค่ายุติธรรมของสิ่งที่ซื้อ) และหากมีการรับรู้หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจะทำให้มูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยมเพิ่มขึ้น

- ต้องไม่รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเมื่อเริ่มแรก ยกเว้นการรับรู้เริ่มแรกจากการรวมธุรกิจ ได้แก่ การรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินโดยใช้มูลค่ายุติธรรม (Fair Value Uplift) หรือการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่ ระบุได้ เช่น สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดจากการรวมธุรกิจ หรือ หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจ เป็นต้น

- การรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกิดจากเงินลงทุนในบริษัทย่อย บริษัทร่วมและส่วนได้เสียในการร่วมการงาน ผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดจากเงินลงทุนในบริษัทย่อย บริษัทร่วม และส่วนได้เสียในการร่วมการงาน กำไรที่ยังไม่ได้จัดสรร (Undistributed Profits)

- การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (กรณีของบริษัทใหญ่ และบริษัทย่อยไม่ได้ตั้งอยู่ในประเทศเดียวกัน) จะเกิดขึ้นในกรณีที่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้ในงวดปัจจุบัน

- การลดมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนในบริษัทร่วมลงให้เท่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีสำหรับผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษีทุกรายการที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนในบริษัทย่อย บริษัทร่วม และส่วนได้เสียในการร่วมการงานก็ต่อเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ว่า จะมีการกลับรายการของผลแตกต่างชั่วคราวในอนาคตอันใกล้ และจะมีกำไรทางภาษีเพียงพอที่จะนำผลแตกต่างชั่วคราวมาใช้ประโยชน์ได้

กิจการต้องรับรู้หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีของผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษีทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนในบริษัทย่อย สาขาและบริษัทร่วม และส่วนได้เสียในการร่วมค้า ยกเว้นเมื่อเข้าเงื่อนไขทั้งสองข้อ ดังต่อไปนี้

- บริษัทใหญ่ ผู้ลงทุนหรือผู้ร่วมค้า สามารถควบคุมระยะเวลาในการกลับรายการของผลแตกต่างชั่วคราว และ
- มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะไม่มีการกลับรายการของผลแตกต่างชั่วคราวในอนาคตอันใกล้

7. การรับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี รับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในกำไรหรือขาดทุนในรายการค่าใช้จ่าย (รายได้) ภาษีเงินได้ ยกเว้นภาษีเงินได้ที่เกิดจากรายการที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือรายการที่บันทึกโดยตรงไปยังส่วนของผู้ถือหุ้น ให้รับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ในรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือรายการส่วนของผู้ถือหุ้นนั้นๆ

ตัวอย่างการรับรู้รายการที่ไม่ผ่านกำไรหรือขาดทุน

- ส่วนเกินทุนจากการตีราคาใหม่ของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
- กำไรหรือขาดทุนจากการวัดมูลค่ายุติธรรมของหลักทรัพย์เพื่อขาย
- กำไรหรือขาดทุนจากการคำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยของผลประโยชน์หลังออกจากงาน (ประเภทโครงการผลประโยชน์) ที่รับรู้เข้ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- การปรับปรุงยอดยกมาของกำไรสะสมซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่ต้องปรับงบการเงินย้อนหลังหรือการแก้ไขข้อผิดพลาด

นอกจากนี้การรับรู้สินทรัพย์ หรือ หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกิดจากการรวมธุรกิจ ให้รับรู้เป็นการปรับปรุงมูลค่าของค่าความนิยม

2.4.3 การรับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในงบการเงินรวม

สิ่งที่จะต้องพิจารณารับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในงบการเงินรวมนั้น ต้องพิจารณาในเรื่องหน่วยภาษีด้วย เนื่องจากในบางประเทศ สามารถนำส่งภาษีเงินได้จากงบการเงินรวม แต่บางประเทศนำส่งภาษีเงินได้จากงบการเงินเฉพาะกิจการ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ซึ่งทำให้การพิจารณามูลค่าตามบัญชีและฐานภาษี จึงมีความแตกต่างกัน

ในกรณีของประเทศไทย ที่หน่วยภาษีจะพิจารณาแยกแต่ละกิจการในกลุ่มบริษัท ดังนั้นการพิจารณารับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี จะพิจารณาจากการรับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในแต่ละกิจการในกลุ่มบริษัทก่อน และพิจารณาปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไปจากการจัดทำงบการเงินรวมซึ่งฐานภาษีนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงในระดับงบการเงินรวม

2.4.4 ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีกับอัตราแลกเปลี่ยน

ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจะถูกรับรู้จากผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยน (ผลแตกต่างชั่วคราว) ในกรณีดังต่อไปนี้

1. มีความแตกต่างระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน กับสกุลเงินที่ใช้ในการเสียภาษี

2. มีความแตกต่างระหว่างหลักการบัญชีที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินที่เกี่ยวกับการแปลงค่ารายการสกุลเงินต่างประเทศ กับหลักการทางภาษีเงินได้เช่น ในกรณีของเงินมัดจำรับที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ นั้น ในหลักการบัญชี จะใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการในการบันทึกบัญชีเมื่อเงินมัดจำรับนั้นเข้าเกณฑ์รับรู้รายได้ตามมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 18 เรื่องรายได้ แต่ทางภาษีอากรในบางกรณีให้รับรู้เงินมัดจำรับเป็นรายได้ ณ วันที่ได้รับเงินซึ่งต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ รับเงินในการแปลงอัตราแลกเปลี่ยนในทางภาษีอากรซึ่งจะทำให้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทางหลักการบัญชีและหลักการภาษีอากรเป็นผลแตกต่างชั่วคราว แต่ความแตกต่างของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินที่ใช้นำเสนอของงบการเงินไม่ก่อให้เกิดการรับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี เนื่องจาก ความแตกต่างดังกล่าวเป็นการแปลงค่าสินทรัพย์สุทธิตามสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานซึ่งรวมการรับรู้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีแล้วให้เป็นมูลค่าตามสกุลเงินที่ใช้นำเสนอของงบการเงินเท่านั้น

2.4.5 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

1. กิจการต้องไม่คิดลดสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเนื่องจากในหลายกรณี กิจการไม่สามารถจัดทำตารางแสดงรายละเอียดของจังหวะเวลาที่จะเกิดการกลับรายการของผลแตกต่างชั่วคราวแต่ละรายการ หรือมีความซับซ้อนมากเกินไป

2. กิจการต้องทบทวนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ณ ทุกสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และกิจการต้องลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีลงเมื่อเห็นว่าไม่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะมีกำไรทางภาษีเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี

3. กิจการต้องแสดงสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนและหนี้สินไม่หมุนเวียน

4. มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีอาจเปลี่ยนแปลงได้แม้ว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของผลแตกต่างชั่วคราวที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้

4.1 การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีหรือกฎหมายภาษีอากร

4.2 การประเมินประโยชน์ที่จะได้รับจากสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีใหม่

4.3 การเปลี่ยนแปลงลักษณะการได้รับประโยชน์ที่คาดไว้จากสินทรัพย์

2.4.6 การหักกลับ

1. กิจการต้องนำสินทรัพย์ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน ไปหักกลับกับรายการหนี้สินภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันได้ ก็ต่อเมื่อ

1.1 กิจการมีสิทธิตามกฎหมายในการนำสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวมาหักกลับกัน

1.2 กิจการตั้งใจจะจ่ายชำระรายการดังกล่าวด้วยยอดสุทธิ หรือตั้งใจจะรับคืนสินทรัพย์และจ่ายชำระหนี้สินในเวลาเดียวกัน

2. กิจการต้องนำสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ไปหักกลับกับหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีได้ก็ต่อเมื่อ

2.1 กิจการมีสิทธิตามกฎหมายที่จะนำสินทรัพย์ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน มาหักกลับกับหนี้สินภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน

2.2 ทั้งสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ที่ ประเมินโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษีหน่วยงานเดียวกันโดยการเรียกเก็บเป็นไปตามลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

2.2.1 หน่วยภาษีเดียวกัน

2.2.2 หน่วยภาษีต่างกัน ซึ่งตั้งใจจะจ่ายหนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันด้วยยอดสุทธิหรือตั้งใจจะรับคืนสินทรัพย์และจ่ายชำระหนี้สินในเวลาเดียวกัน ในงวดอนาคตแต่ละงวดกิจการคาดว่าจะจ่ายหนี้สินภาษีเงินได้หรือการตัดบัญชีหรือรับชำระสินทรัพย์ภาษีเงินได้หรือการตัดบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

3. กิจการต้องเปิดเผยส่วนประกอบที่สำคัญของค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หรือรายได้ภาษีเงินได้แยกกัน

3.1 ค่าใช้จ่าย (หรือรายได้) ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน

3.2 รายการปรับปรุงภาษีเงินได้ของงวดก่อนที่รับรู้ในงวดปัจจุบัน

3.3 ค่าใช้จ่าย (หรือรายได้) ภาษีเงินได้หรือการตัดบัญชีของผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดขึ้น หรือที่กลับรายการ

3.4 ค่าใช้จ่าย (หรือรายได้) ภาษีเงินได้หรือการตัดบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีหรือการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายภาษีอากรใหม่

3.5 จำนวนผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากขาดทุนทางภาษี เครดิตภาษี หรือผลแตกต่างชั่วคราวที่ยังไม่ได้บันทึกในงวดก่อนแต่กิจการนำมาใช้เพื่อลดค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน

3.6 จำนวนผลประโยชน์จากขาดทุนทางภาษี เครดิตภาษี หรือผลแตกต่างชั่วคราวที่ยังไม่ได้บันทึกในงวดก่อนแต่กิจการนำมาใช้เพื่อลดค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หรือการตัดบัญชี

3.7 จำนวนรวมของภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน และภาษีเงินได้หรือการตัดบัญชีที่เกี่ยวข้องกับรายการที่บันทึกโดยตรงไปยังส่วนของเจ้าของ

3.8 จำนวนภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบแต่ละส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นันทนา ศรีสุริยาภรณ์ (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 ธนาคาร (180 ตัวอย่าง) ศึกษาในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2552-2556 โดยอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิจัยอธิบายฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของธนาคาร 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Efficiency) ด้านความสามารถในการชำระหนี้ (Leverage) และด้านมูลค่าตลาดหรือการเติบโต (Market Value or Growth) โดยเลือกใช้ราคาปิดของหลักทรัพย์แต่ละไตรมาส ผลการศึกษาพบว่าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 อัตราส่วนทางการเงินที่สามารถใช้ในการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีทั้งสิ้น 3 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์ถาวร โดยที่อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนกำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร ในขณะที่อัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์ถาวรมีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร

น้ำทิพย์ ขำตันวงษ์ (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาการกำกับดูแลกิจการจากตัวแปร 3 ตัวแปร ได้แก่ ผลประเมินการกำกับดูแลกิจการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท และประธานฝ่ายบริหารและประธานกรรมการบริหารเป็นบุคคลเดียวกัน สำหรับการวางแผนภาษีผู้วิจัยเลือกวัดค่าจาก อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2556 - 2557 ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีโดยใช้อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกำกับดูแลกิจการที่วัดผลจากผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CG Score) และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการบริษัท (CEODUAL) กล่าวคือ บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีส่งผลให้อัตราการวางแผนภาษีลดลง

สุชาดา ศรีสกลกิจ (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ผลการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากในปัจจุบันมีข้อกำหนดมากมายเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี เช่น การยกเว้นเงินได้หรือค่าใช้จ่ายที่สามารถหักได้เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจทำให้มีภาษีเงินได้ที่ต้องจ่ายลดลง ดังนั้นการที่อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง อัตราภาษีเงินได้ังงวดปัจจุบันต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีค่าลดลง อาจไม่ได้เป็นผลมาจากการวางแผนภาษี

สัตยา ดันจันทรพงศ์ (2558) ศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยมีขอบเขตการศึกษาจำกัดเฉพาะปี พ.ศ. 2554 จำนวน 326 บริษัท ซึ่งใช้แบบประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีของสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย วัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น และ Tobin's Q สำหรับการวางแผนภาษี วัดค่าโดยใช้อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวมเพื่อวิเคราะห์เส้นทางการความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกับตัวแบบทางทฤษฎี รวมทั้งการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษี

ดำรงพล วิเศษศร (2559) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET50 ผลการศึกษาพบว่า ทั้งอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ความหมายของผลการศึกษาครั้งนี้คือ ราคาหลักทรัพย์ของกิจการจะเพิ่มมากขึ้นหากกิจการมีการวางแผนภาษีน้อยลง หรือมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง หรืออัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน หรืออัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมมากขึ้น

อรทิชา อินทาบัจ (2559) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ จำนวน 50 บริษัท เก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินระหว่างปี พ.ศ. 2553-2558 รวมระยะเวลา 6 ปี โดยมีตัวแปรตามการจ่ายเงินปันผล จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ อัตราเงินปันผลตอบแทนและอัตราการจ่ายเงินปันผล และมีตัวแปรอิสระ จำนวน 9

ตัวแปร ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเงินลงทุนหมุนเวียน อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน อัตราการเติบโตของยอดขาย อัตราส่วนระหว่างราคาหุ้นกับมูลค่าทางบัญชีของกิจการ และขนาดของกิจการ จากการศึกษาพบว่า อัตราเงินปันผลต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 4.53 และอัตราการจ่ายเงินปันผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 76.37 นอกจากนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเงินลงทุนหมุนเวียน อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์และอัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราเงินปันผลต่อส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนระหว่างราคาหุ้นกับมูลค่าทางบัญชีของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราเงินปันผลต่อส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับอัตราการจ่ายเงินปันผล พบว่าขนาดของกิจการเป็นปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล

อาทิตยา กุลธินิ (2559) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินปี 2555 - 2558 จำนวนบริษัททั้งสิ้น 74 บริษัท เลือกใช้ปัจจัยด้านขนาดของบริษัท โครงสร้างเงินทุนของบริษัท ระดับการลงทุนในที่ดินอาคารและอุปกรณ์ และความสามารถในการทำกำไร ส่วนการวางแผนภาษีที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (Tax/CFO) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate : ETR) คือความสามารถในการทำกำไร โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) คือขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน โครงสร้างเงินทุนของบริษัทและความสามารถในการทำกำไร มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีผ่านอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (Tax/CFO) คือความสามารถในการทำกำไร โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ปาไลตา นิ่มมณี (2560) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 39 บริษัท ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมช่วงปี พ.ศ. 2550-2559 โดยตัวแปรอิสระซึ่งเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สินทรัพย์รวม กระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราการเติบโตของยอดขาย มูลค่าตามบัญชี และมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ในขณะที่ตัวแปรตามของการศึกษานี้ คือ อัตราการจ่ายเงินปันผล ศึกษาโดยใช้แบบจำลอง Random Effect พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอิสระอื่นๆ ไม่มีผลกับการจ่ายเงินปันผล

สัตยา ดันจันท์พงศ์ และรัชนิยา บังเมฆ (2560) ศึกษาอิทธิพลของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผลต่อการวางแผนภาษีหลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การแบ่งแยกระหว่างประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการและบริษัทครอบครัว มีอิทธิพลในเชิงบวกกับการวางแผนภาษี ขณะที่จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบและค่าตอบแทนกรรมการ มีอิทธิพลในเชิงลบกับการวางแผนภาษี นอกจากนี้ จำนวนกรรมการตรวจสอบที่จบการศึกษาทางบัญชีและ/หรือการเงิน มีอิทธิพลในเชิงบวกกับการวางแผนภาษี ในกลุ่มบริษัทครอบครัว แต่มีอิทธิพลในกลุ่มที่ไม่มีบริษัทครอบครัว

บดินทร์ มหาวงศ์ และไพบุลย์ผจงวงศ์ (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการหลบหลีกภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 Index ผลการศึกษาพบว่า อัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rates) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราภาษีที่บริษัทควรจ่ายให้กับภาครัฐ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบริษัทมีการหลบหลีกภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อให้เสียภาษีให้น้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมกับการหลบหลีกภาษีเงินได้ 34 นิติบุคคล อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาณุพันธุ์ อุดมผล (2561) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาบริษัทในกลุ่มหุ้นสามัญขนาดใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีทั้งหมด 47 บริษัท โดยที่ข้อมูลจากรายงาน

ประจำปีของแต่ละหลักทรัพย์ ช่วงที่ศึกษาจะครอบคลุมในช่วงปีพ.ศ. 2550-2559 ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สินทรัพย์รวม กระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราการเติบโตของยอดขาย และการกระจายการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายย่อย และตัวแปรตามคือ อัตราการจ่ายเงินปันผล ผลการศึกษาจากแบบจำลอง Pooled OLS ซึ่งเป็นแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุด พบว่า ผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราการเติบโตของยอดขายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจ่ายอัตราเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รสนา โชติสุวรรณ (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 1.51 และมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับราคาหุ้นสามัญ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่าบริษัทที่มีอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีค่าน้อย หรือมีการวางแผนภาษีมาก ราคาหุ้นสามัญจะลดลง และถ้าบริษัทมีอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีค่ามาก หรือมีการวางแผนภาษีน้อย ราคาหุ้นสามัญจะเพิ่มมากขึ้น สำหรับการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 16.90 ส่วนการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 17.02 และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานกับราคาหุ้นสามัญ และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีที่แท้จริงกับราคาหุ้นสามัญ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ศศิธร จุ้ยยิ้ม (2561) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2559 – 2561 จำนวน 1,038 ตัวอย่าง โดยการวางแผนภาษีวัดค่าจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (TAX/ASSETS) กล่าวคือ ถ้าอัตราส่วนดังกล่าวมีค่าต่ำ จะเป็นข้อบ่งชี้ว่าบริษัทมีการวางแผนภาษีสูง โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีที่วัดโดยใช้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ

กับราคาหลักทรัพย์ หมายถึง กิจกรรมที่มีการวางแผนภาษีช่วยทำให้ราคาหลักทรัพย์สูงขึ้น เนื่องจากการวางแผนภาษีจะทำให้บริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้น ซึ่งตัวกำไรจะบ่งบอกถึงผลการดำเนินงาน การเติบโตของบริษัท ความสามารถในการทำกำไร มูลค่าของกิจการ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนมาซื้อหลักทรัพย์มากขึ้น ราคาหลักทรัพย์จึงสูงขึ้น แต่อัตราร้อยภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์หมายถึง กิจกรรมที่มีการวางแผนภาษีช่วยทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลง อาจเกิดจากบริษัทไม่ได้มีการวางแผนภาษีผ่านสินทรัพย์ถาวร หรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่กรมสรรพากรประกาศออกมานั้นไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้บริษัทวางแผนภาษีผ่านสินทรัพย์ถาวรได้ถึงแม้ว่าค่าเสื่อมราคาจะเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีอากรที่มีผลทำให้บริษัทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงก็ตาม ในขณะที่อัตราร้อยผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ แต่อัตราร้อยเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์

สัตยา ตันจันทรพงศ์ และพัทธ์ยศ เดชศิริ (2561) ศึกษาผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวางแผนภาษีวัดจากอัตราร้อยภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง สำหรับทางด้านผลการดำเนินงานวัดค่าจากมูลค่ากิจการ โดยใช้ตัววัด Tobin's Q และตัววัดผลการดำเนินงานทางด้านบัญชี คือ อัตราร้อยผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราร้อยผลตอบแทนต่อยอดขายและกำไรต่อหุ้น เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบต่อมูลค่ากิจการ แต่มีผลในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

ปาลิดา จันแดง (2562) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท และผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราร้อยผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราร้อยผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราร้อยผลตอบแทนต่อยอดขาย และกำไรต่อหุ้น กับการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราร้อยค่าใช้จ่ายภาษีต่อกำไรทางบัญชีก่อนหักภาษีเงินได้และอัตราร้อยต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินและแบบแสดงรายการข้อมูล

(แบบ 56-1) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 จนถึง พ.ศ. 2561 จำนวน 71 บริษัท วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และ สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 และผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปิยะพร สารสุวรรณ (2562) ศึกษาอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) ซึ่งวัดด้วยอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) โดยเก็บข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี 2559 ถึงปี 2561 จำนวน 26 บริษัท ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 78 รายปี บริษัท (Firm Years) สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่า อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดด้วยอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

ศรุต วรณกุล และกุลชญา แวนแก้ว (2562) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธีการศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลงบการเงินของบริษัทจาก แบบ 56-1 และรายงานประจำปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึง พ.ศ. 2560 ได้จำนวนข้อมูล 948 ข้อมูล และใช้เทคนิคการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) ซึ่งการวางแผนภาษีจะศึกษาทั้งการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยวัดจาก อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) และการวางแผนภาษีที่ทำให้ทั้งกำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษีลดลง โดยวัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Tax/Cash

Flow from Operations) กับอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (Tax/Total Asset) นอกจากนี้นโยบายการจ่ายเงินปันผลจะศึกษาทั้ง การจ่ายเงินปันผล อัตราการจ่ายเงินปันผล และ เสถียรภาพการจ่ายเงินปันผล ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์กับนโยบายที่ฝ่ายบริหารของกิจการใช้ในการตัดสินใจเพื่อจัดสรรผลกำไรสุทธิของ ธุรกิจให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปแบบเงินปันผล โดยมีลักษณะความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งคือถ้ากิจการมีการ วางแผนภาษีน้อยจะมีแนวโน้มที่กิจการจะจ่ายเงินปันผล

สาริยา นวลถวิล (2562) ศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี sSET โดยการศึกษาจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน และอัตราการจ่ายเงินปันผล ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี sSET จำนวน 56 บริษัท โดยใช้ข้อมูล ทางการเงินของบริษัทที่ทำการศึกษารวม 5 ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557- 2561 เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสืบค้นจากระบบข้อมูลตลาดหลักทรัพย์และตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (SETSMART) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าสูงสุดต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมานใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ออัตราเงินปัน ผลตอบแทนในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนเงินทุน หมุนเวียน และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ โดยอัตราส่วนทางการเงินที่มีอิทธิพล อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติต่ออัตราเงินปันผลตอบแทนในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่ อัตราการเติบโตของ ยอดขาย และอัตราส่วนราคาหุ้นต่อราคาตามบัญชี ในขณะที่การศึกษ้อัตราการจ่ายเงินปันผล นั้น

Andrea Kristine and Tonje Roti (2015) ศึกษาผลการดำเนินงานของบริษัท Private Equity (PE) ซึ่งเป็นบริษัทที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง แต่ยังไม่ได้เข้าตลาดหลักทรัพย์ และ ต้องการเงินลงทุนเพื่อขยายฐานการผลิตในประเทศสหรัฐอเมริกาและฟินแลนด์ ทั้ง 2 ประเทศ ถือว่ามีการนำการวางแผนภาษีมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจ จึงได้นำแนวคิดมาศึกษาว่า กิจการในประเทศนอร์เวย์ให้ความสำคัญและมีการจัดการในเรื่องการวางแผนภาษีหรือไม่ การทดสอบโดยทฤษฎี Propensity Score Matching (PSM) ใช้อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ของกิจการ (Leverage Ratio) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวกับต้นทุนของบริษัทที่มาจาก การก่อหนี้ประกอบด้วย 1) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio) 2) อัตราส่วน

หนี้สินต่อสินทรัพย์ Debt(Ratio) และ 3) อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest Coverage Ratio)

Shane Heitzman and Maria Ogneva (2015) ศึกษาการวางแผนภาษีในแง่มุมมองของผลตอบแทนการลงทุน โดยมีสมมติฐานว่าการวางแผนภาษีส่งผลกระทบต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้ภาระทางภาษีลดลง ด้วยเหตุนี้การวางแผนภาษีจะทำให้จำนวนเงินและช่วงเวลาของบริษัทจะได้รับกระแสเงินสดมีการเปลี่ยนแปลงไป โดยพื้นฐานทั่วไปแล้วการวางแผนภาษีจะมีความสัมพันธ์อย่างมีอิทธิพลต่อมูลค่าของกิจการและการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของกระแสเงินสดก่อนการเสียภาษีแต่ผลกระทบต่อความคาดหวังของผลตอบแทนนั้น ยังไม่เป็นที่แน่ชัด ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีที่วัดค่าจากอัตราภาษีที่แท้จริง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอัตราผลตอบแทนต่อหุ้น โดยการวางแผนภาษีที่เพิ่มมากขึ้น หรือการที่อัตราภาษีที่แท้จริงลดลงจาก 35% เหลือ 25% จะทำให้อัตราผลตอบแทนต่อหุ้นเพิ่มขึ้น 2.24% งานวิจัยนี้สามารถสรุปว่า การวางแผนภาษีอาจจะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับกิจการ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการ นโยบายทางการเงิน และแนววินิจฉัยของศาล ซึ่งแปรเหล่านี้มีผลกระทบอย่างสำคัญในการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการวางแผนภาษีในแง่มุมมองของตลาดทุนและหลักทรัพย์ของกิจการ

Heitzman, S., & Ogneva, M. (2016) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีของบริษัทกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยผลตอบแทนจากหลักทรัพย์นั้นจะพิจารณาจากความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ (Risk Premium) รวมถึงความเสี่ยงจากนโยบายทางภาษีของรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ และนโยบายทางภาษีของรัฐบาล กล่าวคือความเสี่ยงของตลาดและอัตราภาษีของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นจะทำให้มีการวางแผนภาษีเพิ่มมากขึ้น โดยมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ขนาดของบริษัท จำนวนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติ และความเข้มข้นของการลอบบี้ทางภาษีของกลุ่มอุตสาหกรรม

Rashid, H. U. (2018) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจด้านการเงิน ทักษะการบริหารจัดการของซีอีโอ และการวางแผนภาษีขององค์กร โดยศึกษาว่านโยบายการจ่ายเงินปันผล การออกตราสารหนี้ การออกหุ้นและทักษะการบริหารจัดการของ CEO มีผลต่อการวางแผนภาษีนิติบุคคลหรือการหลีกเลี่ยงภาษีอย่างไร โดยบทความแรกศึกษาว่า การจ่ายเงินปันผลเกี่ยวข้องกับตัวแทนเพื่อการหลีกเลี่ยงภาษีอย่างไร รวมถึงอัตราภาษีที่แท้จริง (CASH-ETR) และความแตกต่างของการปฏิบัติตามหลักกฏทางบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษี (BTD) นโยบายการจ่ายเงินปันผลอาจ

นำไปสู่การหลีกเลี่ยงภาษีเนื่องจากเงินปันผลแสดงถึงภาวะผูกพันที่ค่อนข้างแน่นอนในการโอนเงินสดให้กับผู้ถือหุ้น ผลการวิจัยพบว่าการจ่ายเงินปันผลมีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราภาษีที่แท้จริง (CASH-ETR) และเกี่ยวข้องกับในเชิงบวกกับความแตกต่างของการปฏิบัติตามหลักการทางบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษี (BTD) ซึ่งแสดงว่าการจ่ายเงินปันผลเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การหลีกเลี่ยงภาษี บทความที่สองศึกษาว่าการออกตราสารทุนและตราสารหนี้ของบริษัท เกี่ยวข้องกับการออมเงินสดผ่านการวางแผนภาษีหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่าการเพิ่มขึ้นของการออกหุ้นเกี่ยวข้องกับ การลดลงของอัตราภาษีเงินสดที่แท้จริง (CASH-ETR) ซึ่งแนะนำว่า บริษัทที่ออกหุ้นจะประหยัด เงินสดโดยการวางแผนภาษี แต่ไม่พบหลักฐานใด ๆ ที่แสดงว่าการออกตราสารหนี้ช่วยลดอัตรา ภาษีเงินสดที่แท้จริง CASH-ETR หรือทำให้เกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงภาษี ส่วนบทความที่สาม ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการหลีกเลี่ยงภาษีและทักษะการบริหารงานทั่วไปที่ซีอีโอได้รับผ่าน ประสบการณ์การทำงานตลอดชีวิต ทักษะการบริหารจัดการมีสองประเภท ได้แก่ ทักษะ การบริหารงานทั่วไปซึ่งสามารถถ่ายโอนได้ในบริษัทและอุตสาหกรรมต่างๆ และทักษะการบริหาร จัดการเฉพาะซึ่งมีค่าสำหรับ บริษัท หรืออุตสาหกรรมเฉพาะ การใช้การถดถอยของ OLS กับ ตัวอย่างของ บริษัท S&P 1500 ในช่วงปี 2536-2550 ผลการวิจัย พบว่าซีอีโอที่มีทักษะในการ บริหารงานทั่วไป (CEO ทั่วไป) มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกลยุทธ์การหลีกเลี่ยงภาษีมากกว่าเมื่อ เทียบกับซีอีโอที่มีทักษะการบริหารจัดการเฉพาะ (ซีอีโอผู้เชี่ยวชาญ) หลักฐานนี้แสดงให้เห็นว่า ทักษะการบริหารจัดการของ CEO มีความสำคัญต่อการวางแผนภาษีของบริษัท

จากการทบทวนวรรณกรรมในอดีตเกี่ยวกับการวางแผนภาษีพบว่า ในงานวิจัยของ น้ำทิพย์ ขำตันวงษ์ (2558) สุชาดา ศรีสกุลกิจ (2558) ดำรงพล วิเศษศร (2559) และอาทิตยา กุลธินี (2559) คำนวณการวางแผนภาษีจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อ กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับ ราคาหลักทรัพย์การจ่ายเงินปันผล ผู้วิจัยจึงเลือกคำนวณการวางแผนภาษีจากอัตราภาษีเงินได้ นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (TAX/ASSETS)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล จะเห็นว่าอัตราส่วนทางการเงินหลายตัวที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย สนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และ

การจ่ายเงินปันผล จึงเลือกใช้อัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล มาเป็นตัวแปรอิสระในการวิจัยครั้งนี้ 4 ตัว ดังนี้

1. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset: ROA) เนื่องจากอัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของเงินลงทุนที่มาจากสองส่วนด้วยกัน คือ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ใช้ประเมินความคุ้มค่าของการลงทุนเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ที่มีไว้ดำเนินงาน โดยสามารถวิเคราะห์ถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อันจะนำไปสู่กำไรที่เพิ่มขึ้นและสร้างความมั่งคั่งในระยะยาว หากอัตราส่วนนี้สูงก็จะแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ได้สูง ทั้งนี้ การวางแผนภาษีก็ยังส่งผลต่อกำไรของกิจการได้อีกด้วย กล่าวคือกิจการที่มีการวางแผนภาษีที่ดีจะทำให้มีค่าใช้จ่ายทางภาษีที่ต่ำ ส่งผลให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มสูงขึ้น (พรพิมล บันบัวรุ่งกิจ, 2553)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมด} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

2. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity: ROE) อัตราส่วนนี้ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อวัดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ หากกิจการสามารถสร้างกำไรสูงต่อเนื่องติดต่อกัน ซึ่งการวางแผนภาษีที่ดีก็มีส่วนในการทำให้กำไรเพิ่มสูงขึ้นด้วยเช่นกัน ก็จะช่วยเพิ่มความมั่งคั่งให้กับผู้ถือหุ้นและทำให้มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้น ทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้น (MajedAbdel et al., 2012)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

3. มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book Value per Share: BV) มูลค่าตามบัญชี (Book Value หรือ Book Value of Equity) เป็นมูลค่าของสินทรัพย์ที่ทางบริษัทใช้เงินทุนจากเจ้าของบริษัทมาซื้อ ซึ่งก็คือ มูลค่าตามบัญชีที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น คำนวณได้จากการนำสินทรัพย์รวมหักด้วยหนี้สินรวม โดยส่วนใหญ่แล้วหากมีจำนวนสินทรัพย์มากจะเป็นสัญญาณที่ดีเพราะหมายถึงบริษัทมีความสามารถในการขยายกิจการ ลงทุน หรือผลิตสินค้าเพิ่ม และทำให้รู้ว่าสินทรัพย์ที่บริษัทเป็นเจ้าของ ณ ปัจจุบัน มีมากน้อยเพียงใด ส่วนการหามูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ต้องหารด้วยจำนวนหุ้น

ที่ออกและเรียกชำระแล้วของบริษัท ซึ่งถ้ากิจการมีการวางแผนภาษีที่ดี จะส่งผลให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้นมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นจะสูงขึ้นอีกด้วย (สุภาวະดี รอดอ่อน, 2550)

$$\text{มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น} = \frac{\text{สินทรัพย์รวม - หนี้สินรวม}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมดที่บริษัทออกและเรียกชำระแล้ว}}$$

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100” ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาทำการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ซึ่งประกาศอยู่ในกลุ่มดัชนี SET100 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 ยกเว้นบริษัทดังต่อไปนี้

3.1.1 บริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน จำนวน 14 บริษัท เนื่องจากธุรกิจนี้มีโครงสร้างทางการเงินและแนวปฏิบัติทางการบัญชี กฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับที่ต่างจากธุรกิจอื่นอุตสาหกรรมทั่วไป

3.1.2 บริษัทที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่ไม่ใช่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม จำนวน 4 บริษัท เนื่องจากข้อมูลทางการเงินซึ่งใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้

3.1.3 บริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน จำนวน 13 บริษัท

ดังนั้น จึงมีกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 69 บริษัท โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากงบการเงินรวม รายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ซึ่งเป็นข้อมูลในปี 2558 – 2562 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100
จำนวน 69 บริษัท

ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท / หลักทรัพย์จดทะเบียน
1	AAV	บริษัท เอเชีย เออีเอชั่น จำกัด (มหาชน)
2	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
3	AMATA	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
4	ANAN	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
5	AP	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)
6	BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
7	BCH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน)
8	BCP	บริษัท บางจาก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
9	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)
10	BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)
11	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
12	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)
13	CBG	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
14	CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)
15	CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)
16	CK	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)
17	CKP	บริษัท ซีเค พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)
18	COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)
19	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
20	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
21	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
22	DELTA	บริษัท เดลต้า อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
23	DTAC	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

จำนวน 69 บริษัท (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท / หลักทรัพย์จดทะเบียน
24	EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)
25	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)
26	ERW	บริษัท ดี เอร่าวัฒน์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
27	ESSO	บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
28	GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)
29	GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
30	GPSC	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)
31	GUNKUL	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
32	HANA	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
33	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
34	INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
35	IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)
36	IVL	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)
37	JAS	บริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
38	KCE	บริษัท เคซีอี อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
39	LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
40	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
41	MBK	บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)
42	MEGA	บริษัท เมก้า ไลฟ์สไตล์เอ็นท์ จำกัด (มหาชน)
43	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
44	ORI	บริษัท อริจิ้น พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
45	PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)
46	PSL	บริษัท พีรเชียส ชิปปิ้ง จำกัด (มหาชน)

ตาราง 3.1 ข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100
จำนวน 69 บริษัท (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท / หลักทรัพย์จดทะเบียน
47	PTG	บริษัท พีทีจี เอ็นเนอยี จำกัด (มหาชน)
48	PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
49	PTTEP	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
50	PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
51	QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
52	RATCH	บริษัท ราช กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
53	RS	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)
54	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
55	SGP	บริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปิโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน)
56	SIRI	บริษัท แอสเสอรี่ จำกัด (มหาชน)
57	SPALI	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)
58	SPRC	บริษัท สตาร์ ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด (มหาชน)
59	STA	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
60	STEC	บริษัท ชีโน-ไทย เอ็นจีเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
61	SUPER	บริษัท ซุปเปอร์ เอนเนอร์ยี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
62	TASCO	บริษัท ทีปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
63	TKN	บริษัท เ้าแก่น้อย ฟู้ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)
64	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)
65	TRUE	บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
66	TTW	บริษัท ทีทีดับบลิว จำกัด (มหาชน)
67	TU	บริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
68	TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)
69	WHA	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

ที่มา: รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100 เว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
(www.set.or.th)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับกำหนดระเบียบวิธีการวิจัย หรือขั้นตอนวิธีการวิจัย (Methodology) ครั้งนี้ เนื่องจากการวิจัยได้กำหนดขั้นตอนวิธีการวิจัย (Methodology) โดยการใช้ขั้นตอนวิธีการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) นั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางหนึ่ง โดยการศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ ตลอดจนผลงานวิจัยประเภทต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลจากการค้นคว้าทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลที่ได้มาจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้ประกอบกระบวนการสร้างพื้นฐานขององค์ความรู้อย่างบูรณาการในทางวิชาการเกี่ยวกับขั้นตอนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเบื้องต้นก่อน อันเป็นแนวทางประการสำคัญในการนำไปสู่การสร้างเครื่องมือ ที่สามารถนำไปใช้ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพต่อไป ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research)

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) จากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากงบการเงินรวม รายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ซึ่งเป็นข้อมูลในปี 2558 - 2562 นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ วารสารวิชาชีพ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เพื่อประมวลผลการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

สถิติเชิงพรรณนาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimize) ค่าสูงสุด (Maximize) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.4.2.1 การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยให้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) มีค่าตั้งแต่ -1 ถึง 1 ซึ่ง ค่าลบ แสดงถึงความสัมพันธ์ทางลบหรือความสัมพันธ์ที่ไปทิศทางตรงข้ามกัน สำหรับค่าบวก แสดงถึงความสัมพันธ์ทางบวกหรือความสัมพันธ์ที่ไปทิศทางเดียวกัน และถ้ามีค่าใกล้ศูนย์ แสดงถึงตัวแปรทั้งสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

3.4.2.2 การวิเคราะห์สมการถดถอย (Regression Analysis) ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับการหาความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรมากกว่า 2 ตัว

3.4.3 การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) มีดังนี้

1. การวางแผนภาษี

1.1 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate หรือ ETR) เป็นการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบกำไรทางบัญชี ซึ่งหากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงมีค่าต่ำ แสดงว่ามีระดับการวางแผนภาษีที่สูง คำนวณโดย

$$\text{อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง(ETR)} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล} \times 100}{\text{กำไรก่อนภาษีเงินได้}}$$

1.2 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) เป็นการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลง ซึ่งถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานต่ำ แสดงว่ามีระดับการวางแผนภาษีที่สูง เพราะเมื่อบริษัทจ่ายภาษีน้อยหรือต่ำ กระแสเงินสดสุทธิก็จะเหลือเยอะหรือสูง คำนวณโดย

$$\text{TAX/CFO} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล} \times 100}{\text{กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน}}$$

1.3 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) เป็นการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลง ซึ่งถ้าอัตราอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวมต่ำ แสดงว่าระดับการวางแผนภาษีที่สูง คำนวณโดย

$$\text{TAX/ASSETS} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

2. ผลการดำเนินงาน

2.1 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset: ROA) เนื่องจากอัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของเงินลงทุนที่มาจากสองส่วนด้วยกัน คือ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ใช้ประเมินความคุ้มค่าของการลงทุนเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ที่มีไว้ดำเนินงาน โดยสามารถวิเคราะห์ถึงการให้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อันจะนำไปสู่กำไรที่เพิ่มขึ้นและสร้างความมั่งคั่งในระยะยาว หากอัตราส่วนนี้สูงก็จะแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ได้สูง ทั้งนี้ การวางแผนภาษีก็ยังส่งผลต่อกำไรของกิจการได้อีกด้วย กล่าวคือกิจการที่มีการวางแผนภาษีที่ดีจะทำให้มีค่าใช้จ่ายทางภาษีที่ต่ำ ส่งผลให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มสูงขึ้น (พรพิมล บันบัวรุจกิจ, 2553)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมด} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

2.2 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity: ROE) อัตราส่วนนี้ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อวัดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของกิจการ หากกิจการสามารถสร้างกำไรสูงต่อเนื่องติดต่อกัน ซึ่งการวางแผนภาษีที่ดีก็มีส่วนในการทำให้กำไรเพิ่มสูงขึ้นด้วยเช่นกัน ก็จะช่วยเพิ่มความมั่งคั่งให้กับผู้ถือหุ้นและทำให้มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้น ทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้น (Majed Abdel et al., 2012)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

2.3 มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book Value per Share: BV) มูลค่าตามบัญชี (Book value หรือ Book Value of Equity) เป็นมูลค่าของสินทรัพย์ที่ทางบริษัทใช้เงินทุนจากเจ้าของบริษัทมาซื้อ ซึ่งก็คือ มูลค่าตามบัญชีที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น คำนวณได้จากการนำสินทรัพย์รวมหักด้วยหนี้สินรวม โดยส่วนใหญ่แล้วหากมีจำนวนสินทรัพย์มากจะเป็นสัญญาณที่ดี เพราะหมายถึงบริษัทมีความสามารถในการขยายกิจการ ลงทุน หรือผลิตสินค้าเพิ่ม และทำให้รู้ว่าสินทรัพย์ที่บริษัทเป็นเจ้าของ ณ ปัจจุบัน มีมากน้อยเพียงใด ส่วนการหามูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นต้องหารด้วยจำนวนหุ้นที่ออกและเรียกชำระแล้วของบริษัท ซึ่งถ้ากิจการมีการวางแผนภาษีที่ดี จะส่งผลให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้นมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นจะสูงขึ้นอีกด้วย (สุภาวดี รอดอ่อน, 2550)

$$\text{มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น} = \frac{\text{สินทรัพย์รวม} - \text{หนี้สินรวม}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมดที่บริษัทออกและเรียกชำระแล้ว}}$$

2.4 อัตรากำไรต่อหุ้น Earnings (Per Share: EPS) แสดงถึง กำไรสุทธิที่แบ่งเฉลี่ยให้แก่หุ้นสามัญแต่ละหุ้นของกิจการ ยิ่งค่าอัตรากำไรต่อหุ้นสูง หมายความว่า กิจการมีกำไรมาก มีฐานะการเงินที่แข็งแกร่งมั่นคง เป็นบริษัทที่น่าเชื่อถือสำหรับการลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562)

$$\text{กำไรต่อหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมดที่บริษัทออกและเรียกชำระแล้ว}}$$

3.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

1. ราคาหลักทรัพย์ ใช้ราคาหลักทรัพย์ปิด ณ วันสิ้นปี 2558 – 2562

2. อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield : DY) เป็นอัตราที่เปรียบเทียบเงินปันผลจ่ายต่อหุ้นสามัญเทียบกับราคาตลาดของหุ้นสามัญ เพื่อดูผลตอบแทนว่าจากการลงทุนซื้อหุ้น จะมีอัตราผลตอบแทนคิดเป็นร้อยละเท่าไรจากราคาหุ้นที่ซื้อ หากมีอัตราส่วนนี้สูงจะหมายความว่าหลักทรัพย์นั้นจะให้ผลตอบแทนในรูปแบบเงินปันผลสูง ซึ่งเงินปันผลจะจ่ายจากกำไรสุทธิหลังหักภาษี ซึ่งถ้ากิจการมีการวางแผนภาษีที่ดี มีผลการดำเนินงานที่ดี จะส่งผลให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้น เงินปันผลที่จ่ายจะสูงขึ้นอีกด้วย (Black, F., & Scholes, M., 1974)

$$\text{อัตราเงินปันผลตอบแทน} = \frac{\text{มูลค่าเงินปันผลต่อหุ้น} \times 100}{\text{ราคาหุ้น}}$$

3. อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout Ratio: DP) เป็นอัตราส่วนที่บอกนักลงทุนว่า บริษัทจ่ายปันผลเป็นสัดส่วนเท่าไรของกำไรต่อหุ้นในแต่ละปี แต่ไม่ได้หมายความว่า บริษัทนำกำไรต่อหุ้นในปีนั้นๆ มาจ่ายปันผลทั้งหมด แต่อาจเป็นการนำกำไรที่สะสมมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ปีก่อนมาจ่าย

$$\text{อัตราการจ่ายเงินปันผล} = \frac{\text{เงินปันผลต่อหุ้น} \times 100}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่ม SET100 ได้เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนภาษี
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงาน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล
- 4.4 ผลการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)
- 4.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
N	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา
B	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง
Std.Error	ค่าที่แสดงระดับความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดพยากรณ์ตัวแปรตาม
Beta	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบว่าตัวแปรอิสระใดสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้บ้าง
P-Value	ค่าความน่าจะเป็นที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์	ความหมาย
R	ค่าที่แสดงถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการกับตัวแปรตาม เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการที่มีต่อตัวแปรตาม
df	ชั้นของความเป็นอิสระ
β	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
ETR	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate)
TAX/CFO	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน
TAX/ASSETS	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม
ROA	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset)
ROE	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity)
BV	มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book Value per Share)
EPS	อัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share)
Price	ราคาหลักทรัพย์
DY	อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield)
DP	อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout Ratio)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนภาษี

การวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) เฉลี่ยเท่ากับ 0.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) เฉลี่ยเท่ากับ 0.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) เฉลี่ยเท่ากับ 0.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.04 รายละเอียดแสดงในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

การวางแผนภาษี	Min	Max	Mean	SD.
1. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง	-1.28	4.16	0.17	0.29
2. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสด สุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน	-7.49	3.34	0.10	0.57
3. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม	-0.02	0.40	0.02	0.04

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) เฉลี่ย
เท่ากับ 8.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.75 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
(ROE) เฉลี่ยเท่ากับ 15.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.93 มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV)
เฉลี่ยเท่ากับ 18.26 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 34.43 บาท และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น
(EPS) เฉลี่ยเท่ากับ 2.45 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.75 บาท รายละเอียดแสดงใน
ตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

ผลการดำเนินงาน	Min	Max	Mean	SD.
1. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม	-8.23	64.00	8.08	7.75
2. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	-17.69	104.96	15.68	12.93
3. มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น	0.27	233.50	18.26	34.43
4. อัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น	-8.24	46.70	2.45	5.75

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

การวิเคราะห์ข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า ราคาหลักทรัพย์ (Price) เฉลี่ยเท่ากับ 0.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 อัตราส่วนเงินปันผลต่อผลตอบแทน (DY) เฉลี่ยเท่ากับ 0.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) เฉลี่ยเท่ากับ 0.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.04 รายละเอียดแสดงในตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

ผลตอบแทนของหลักทรัพย์	Min	Max	Mean	SD.
ราคาหลักทรัพย์	0.53	496.00	42.07	72.66
อัตราส่วนเงินปันผลต่อผลตอบแทน	0.00	54.01	3.46	3.90
อัตราการจ่ายเงินปันผล	-654.21	2326.39	61.97	147.90

4.4 ผลการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ทำการวิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

จากการวิเคราะห์การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า ตัวแปรตาม ราคาหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระผลการดำเนินงาน ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.11 – 0.851

ส่วนตัวแปรตามอัตราส่วนเงินปันผลต่อผลตอบแทน (DY) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระการวางแผนภาษี คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.304 – 0.398

ตัวแปรตามอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระการวางแผนภาษี คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.38 รายละเอียดแสดงในตาราง 4.4

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน พบว่า มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง -0.336 ถึง 0.665 ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นเมื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุ เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองด้วย รายละเอียดแสดงในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

	Statistics	ETR	TAX/CFO	TAX/ASSETS	ROA	ROE	BV	EPS
TAX/CFO	r	0.059						
	p	0.274						
TAX/ASSETS	r	0.073	-0.336					
	p	0.175	0.000					
ROA	r	-0.080	-0.071	0.250				
	p	0.138	0.186	0.000				
ROE	r	-0.047	-0.180	0.472	0.665			
	p	0.387	0.001	0.000	0.000			
BV	r	-0.063	0.006	-0.074	-0.058	-0.067		
	p	0.244	0.906	0.170	0.285	0.214		
EPS	r	-0.042	-0.002	-0.020	0.142	0.198	0.866	
	p	0.436	0.976	0.715	0.008	0.000	0.000	
Price	r	-0.052	0.005	-0.031	0.110	0.175	0.796	0.851
	p	0.337	0.925	0.565	0.041	0.001	0.000	0.000
DY	r	0.078	-0.101	0.304	0.334	0.398	0.017	0.047
	p	0.150	0.062	0.000	0.000	0.000	0.755	0.384
DP	r	0.380	0.003	-0.018	0.015	0.000	-0.018	-0.015
	p	0.000	0.958	0.745	0.778	0.997	0.738	0.785

ตาราง 4.5 สรุปลักษณะสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์ และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

	Statistics	ETR	TAX/CFO	TAX/ASSETS	ROA	ROE	BV	EPS
TAX/CFO	r	x						
TAX/ASSETS	r	x	-					
ROA	r	x	x	+				
ROE	r	x	-	+	+			
BV	r	x	x	x	x	x		
EPS	r	x	x	x	+	+	+	
Price	r	x	x	x	+	+	+	+
DY	r	x	x	+	+	+	x	x
DP	r	+	x	x	x	x	x	x

4.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และตัวแปรผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ส่วนตัวแปรตามคือ ราคาหลักทรัพย์ (Price) และการจ่ายเงินปันผล ได้แก่ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) และอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.5.1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษี ต่อราคาหลักทรัพย์ (Price) พบว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.759 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ (Price) รายละเอียดแสดงในตาราง 4.6

ตาราง 4.6 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี ต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัท
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized		Collinearity Statistics			
	Coefficients		Coefficients					
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF	
Constant	45.095	4.962		9.088	0.000			
ETR	-12.371	13.544	-0.050	-0.913	0.362	0.987	1.013	
TAX/CFO	-0.172	7.312	-0.001	-0.023	0.981	0.880	1.136	
TAX/ASSETS	-53.699	110.987	-0.028	-0.484	0.629	0.879	1.138	
R = 0.059 R ² = 0.003 S.E. = 72.853								
F = 0.395 Df = 3, 341 P _(ANOVA) = 0.759 Durbin-Watson = 0.512								

a. Dependent Variable: ราคาหลักทรัพย์ (Price)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษี ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.309$ และ ค่า $r^2 = 0.095$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้ 9.5% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น ถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model Profitability	Unstandardized		Standardized		Collinearity Statistics			
	Coefficients		Coefficients		t	P-Value	Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta					
Constant	2.816	0.254			11.105	0.000**		
ETR	0.748	0.692	0.056		1.081	0.281	0.987	1.013
TAX/CFO	-0.025	0.374	-0.004		-0.068	0.946	0.880	1.136
TAX/ASSETS	30.797	5.672	0.298		5.430	0.000**	0.879	1.138
R = 0.309		R ² = 0.095		S.E. = 3.723				
F = 11.98		Df = 3, 341		P _(ANOVA) = 0.000**		Durbin-Watson = 1.503		

a. Dependent Variable: อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษี ต่ออัตราส่วนเงินปันผล (DP) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.385$ และค่า $r^2 = 0.148$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผล (DP) ได้ 14.8% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผล (DP) หรือถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผล (DP) เพิ่มขึ้น ถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผล (DP) ลดลง ด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษี ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value		
Profitability							
Constant	33.765	9.338		3.616	0.000		
ETR	196.074	25.489	0.387	7.693	0.000**	0.987	1.013
TAX/CFO	-10.309	13.760	-0.040	-0.749	0.454	0.880	1.136
TAX/ASSETS	-232.193	208.875	-0.059	-1.112	0.267	0.879	1.138
R = 0.385 R ² = 0.148 S.E. = 137.108							
F = 19.768 Df = 3, 341 P _(ANOVA) = 0.000** Durbin-Watson = 1.742							

a. Dependent Variable: อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP)

4.5.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

การวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ (Price) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.862$ และ ค่า $r^2 = 0.744$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ (Price) ได้ 74.4% ถือว่าอยู่ในระดับสูง โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด หมายความว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ (Price) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.9

ตาราง 4.9 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัท
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value		
Profitability							
Constant	5.250	3.825		1.373	0.171		
ROA	-0.129	0.345	-0.014	-0.373	0.709	0.555	1.800
ROE	0.531	0.223	0.094	2.380	0.018*	0.479	2.089
BV	0.668	0.133	0.317	5.024	0.000**	0.190	5.276
EPS	7.076	0.811	0.560	8.726	0.000**	0.183	5.467
R = 0.862 R ² = 0.744 S.E. = 36.99							
F = 246.832 Df = 4, 340 P _(ANOVA) = 0.000** Durbin-Watson = 0.79							

a. Dependent Variable: ราคาหลักทรัพย์ (Price)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.445$ และ ค่า $r^2 = 0.198$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้ 19.8% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีค่าเป็นบวก หมายความว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้

อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ลดลงด้วยเช่นกัน ส่วนอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ลดลง ถ้าอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized		Collinearity Statistics		
	Coefficients		Coefficients				
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF
Profitability							
Constant	0.792	0.363		2.181	0.030*		
ROA	0.071	0.033	0.141	2.165	0.031*	0.555	1.800
ROE	0.124	0.021	0.410	5.843	0.000**	0.479	2.089
BV	0.045	0.013	0.399	3.574	0.000**	0.190	5.276
EPS	-0.271	0.077	-0.400	-3.520	0.000**	0.183	5.467
R = 0.445		R ² = 0.198		S.E. = 3.51			
F = 21.012		Df = 4, 340		P _(ANOVA) = 0.000**		Durbin-Watson = 1.391	

a. Dependent Variable: อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนการจ่ายเงินปันผล (DP) พบว่าสมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.993 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนการจ่ายเงินปันผล (DP) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.11

ตาราง 4.11 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างผลการดำเนินงาน ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model Profitability	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta	t	P-Value		
Constant	62.859	15.377		4.088	0.000		
ROA	0.514	1.389	0.027	0.370	0.712	0.555	1.800
ROE	-0.231	0.896	-0.020	-0.258	0.797	0.479	2.089
BV	-0.090	0.535	-0.021	-0.168	0.866	0.190	5.276
EPS	0.092	3.260	0.004	0.028	0.977	0.183	5.467
R = 0.027		R ² = 0.001	S.E. = 148.756				
F = 0.03		Df = 4, 340	P _(ANOVA) = 0.993		Durbin-Watson = 1.927		

a. Dependent Variable: อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP)

4.5.3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ (Price) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.864$ และ ค่า $r^2 = 0.746$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ (Price) ได้ 74.6% ถือว่าอยู่ในระดับสูง โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด หมายความว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ (Price) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้ราคา

หลักทรัพย์ (Price) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน
ต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
Profitability	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Constant	4.240	4.229		1.003	0.317		
ETR	-0.208	6.958	0.000	-0.030	0.976	0.965	1.036
TAX/CFO	1.183	3.720	0.009	0.318	0.751	0.877	1.140
TAX/ASSETS	-92.405	64.519	-0.048	-1.432	0.153	0.671	1.491
ROA	-0.181	0.348	-0.019	-0.520	0.603	0.548	1.824
ROE	0.718	0.252	0.128	2.851	0.005**	0.376	2.660
BV	0.703	0.136	0.333	5.187	0.000**	0.183	5.472
EPS	6.810	0.831	0.539	8.197	0.000**	0.174	5.732
R = 0.864 R ² = 0.746 S.E. = 37.01							
F = 141.282 Df = 7, 337 P _(ANOVA) = 0.000* Durbin-Watson = 0.795							

a. Dependent Variable: ราคาหลักทรัพย์ (Price)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.471$ และ ค่า $r^2 = 0.222$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้ 22.2% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด หมายความว่าตัวแปรทั้ง 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน
ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized			Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std.Error	Beta	t	P-Value		
Profitability							
Constant	0.573	0.397		1.444	0.150		
ETR	1.420	0.653	0.106	2.175	0.030*	0.965	1.036
CFO	0.013	0.349	0.002	0.038	0.970	0.877	1.140
TAX/ASSETS	12.101	6.055	0.117	1.998	0.046*	0.671	1.491
ROA	0.082	0.033	0.163	2.507	0.013*	0.548	1.824
ROE	0.102	0.024	0.339	4.321	0.000**	0.376	2.660
BV	0.043	0.013	0.384	3.415	0.001**	0.183	5.472
EPS	-0.250	0.078	-0.369	-3.207	0.001**	0.174	5.732
R = 0.471		R ² = 0.222		S.E. = 3.47			
F = 13.727		Df = 7, 337		P _(ANOVA) = 0.000*		Durbin-Watson = 1.435	

a. Dependent Variable: อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานต่ออัตราส่วนเงินปันผล (DP) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.391$ และ ค่า $r^2 = 0.153$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผล (DP) ได้ 15.3% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่าตัวแปร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) หรือถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) เพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) เพิ่มขึ้น และถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ลดลง จะทำให้อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) ลดลงด้วยเช่นกัน รายละเอียดแสดงดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน
ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล ของหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100

Model	Unstandardized		Standardized		P-Value	Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta	t			
Profitability							
Constant	18.543	15.714		1.180	0.239		
ETR	201.043	25.855	0.397	7.776	0.000**	0.965	1.036
CFO	-10.330	13.824	-0.040	-0.747	0.455	0.877	1.140
ASSETS	-340.541	239.745	-0.087	-1.420	0.156	0.671	1.491
ROA	1.131	1.292	0.059	0.875	0.382	0.548	1.824
ROE	0.394	0.935	0.034	0.421	0.674	0.376	2.660
BV	0.335	0.504	0.078	0.665	0.506	0.183	5.472
EPS	-2.126	3.087	-0.083	-0.689	0.491	0.174	5.732
R = 0.391		R ² = 0.153		S.E. = 137.52			
F = 8.701		Df = 7, 337		P _(ANOVA) = 0.000*		Durbin-Watson = 1.74	

a. Dependent Variable: อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 สามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะงานวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 สรุปข้อมูลการวางแผนภาษี

การวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลการวางแผนภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) เฉลี่ยเท่ากับ 0.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) เฉลี่ยเท่ากับ 0.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) เฉลี่ยเท่ากับ 0.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.04

5.1.2 สรุปข้อมูลผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) เฉลี่ยเท่ากับ 8.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.75 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เฉลี่ยเท่ากับ 15.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.93 มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV)

เฉลี่ยเท่ากับ 18.26 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 34.43 บาท และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เฉลี่ยเท่ากับ 2.45 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.75 บาท

5.1.3 สรุปข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

การวิเคราะห์ที่ศึกษาข้อมูลราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า ราคาหลักทรัพย์ (Price) เฉลี่ยเท่ากับ 0.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 อัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) เฉลี่ยเท่ากับ 0.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เฉลี่ยเท่ากับ 0.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.04

5.1.4 ผลการวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)

การศึกษาระหว่างความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน กับ ราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 สรุปว่า ตัวแปร ราคาหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรผลการดำเนินงาน ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.11 – 0.851

ส่วนตัวแปรอัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรการวางแผนภาษีคืออัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบต่อสินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนผลตอบต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.304 – 0.398

และตัวแปรอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรการวางแผนภาษีคือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.38

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน พบว่า มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง -0.336 ถึง 0.665 ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นเมื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุ เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองด้วย

5.1.5 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

1. สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษี ต่อราคาหลักทรัพย์ (Price) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.759 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ (Price)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษี ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.309$ และ ค่า $r^2 = 0.095$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้ 9.5% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น ถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ลดลงด้วยเช่นกัน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษี ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.385$ และ ค่า $r^2 = 0.148$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) ได้ 14.8% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีค่าเป็นบวก หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) หรือถ้าอัตรา

ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) เพิ่มขึ้น จะทำให้อัตรากำไรจ่ายปันผล (DP) เพิ่มขึ้น ถ้าอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ลดลง จะทำให้อัตรากำไรจ่ายปันผล (DP) ลดลง ด้วยเช่นกัน

2. สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายปันผล

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ (Price) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.862$ และ ค่า $r^2 = 0.744$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ (Price) ได้ 74.4% ถือว่าอยู่ในระดับสูง โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด หมายความว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ (Price) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) ลดลงด้วยเช่นกัน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.445$ และ ค่า $r^2 = 0.198$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้ 19.8% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีค่าเป็นบวก หมายความว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง

จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) ลดลงด้วยเช่นกัน ส่วนอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) หรือถ้าอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) ลดลง ถ้าอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) เพิ่มขึ้น

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการดำเนินงาน ต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) สรุปว่า สมการถดถอยที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = 0.993 > 0.05$) หมายความว่าตัวแปรผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP)

3. สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล สรุปแยกตามตัวแปรตามดังนี้

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน ต่อราคาหลักทรัพย์ (Price) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.864$ และ ค่า $r^2 = 0.746$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ (Price) ได้ 74.6% ถือว่าอยู่ในระดับสูง โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด หมายความว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ (Price) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้ราคาหลักทรัพย์ (Price) ลดลงด้วยเช่นกัน

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงาน ต่ออัตราส่วนเงินปันผลต่อบาท (DY) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.471$ และ ค่า $r^2 = 0.222$

หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้ 22.2% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวกทั้งหมด หมายความว่าตัวแปรทั้ง 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ลดลงด้วยเช่นกัน

การวิเคราะห์ถดถอยพหุการวางแผนภาษีและผลการดำเนินงานต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) พบว่า สมการถดถอยที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $r = 0.391$ และ ค่า $r^2 = 0.153$ หมายความว่าสมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) ได้ 15.3% ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ คือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า VIF ไม่เกิน 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า มีค่าเป็นบวก หมายความว่าตัวแปร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) หรือถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) เพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) เพิ่มขึ้น และถ้าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ลดลง จะทำให้อัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) ลดลงด้วยเช่นกัน

5.2 การอภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 ผลการศึกษาสรุปว่า ตัวแปรการวางแผนภาษี ได้แก่ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ (Price) ซึ่งผลการศึกษาไม่เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 ว่าการวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์ทางลบกับราคาหลักทรัพย์ หมายความว่า การวางแผนภาษีไม่ใช่

ปัจจัยที่ส่งผลกับราคาหลักทรัพย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร จุ้ยยิ้ม (2561) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2561 ซึ่งศึกษาพบว่า อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสณา โชติสุวรรณ (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) กับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.2 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรการวางแผนภาษีที่วัดด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) และตัวแปรการวางแผนภาษีที่วัดด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) จึงสรุปได้ว่าไม่เป็นจริงตามสมมุติฐานการศึกษาที่ 1 ว่าการวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์ทางลบกับการจ่ายเงินปันผล หมายความว่า ถ้ากิจการมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีค่ามาก หรือมีการวางแผนภาษีน้อย กิจการก็จะจ่ายเงินปันผลมาก และถ้ากิจการมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีค่าน้อยหรือมีการวางแผนภาษีมาก กิจการก็จะจ่ายเงินปันผลน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุฐา วรณกุล และกุลชญา แว่นแก้ว (2562) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล

ส่วนตัวแปรการวางแผนภาษีที่วัดด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรใดของการจ่ายเงินปันผล ทำให้ไม่เป็นจริงตามสมมุติฐานการศึกษาที่ 1 แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุฐา วรณกุล และกุลชญา แว่นแก้ว (2562) ที่ผลการศึกษา ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) กับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.3 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรผลการดำเนินงานที่วัดโดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ (Price) ซึ่งเป็นจริงตามสมมุติฐานการศึกษาที่ 2 ว่า ผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ หมายความว่า ถ้าผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราส่วนเหล่านี้เพิ่มขึ้น ราคาหลักทรัพย์ก็จะสูงขึ้น และถ้าผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราส่วนเหล่านี้ลดลง ราคาหลักทรัพย์ก็จะลดลง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าถ้ากิจการมีความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นสูง ก็จะดึงดูดความสนใจแก่นักลงทุนให้ตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ส่งผลให้หลักทรัพย์มีราคาสูงขึ้นตามความต้องการของนักลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร จุ้ยยิ้ม (2561) ที่พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสนา โชติสุวรรณ (2561) ที่พบว่าอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนตัวแปรผลการดำเนินงานที่วัดโดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร จุ้ยยิ้ม (2561) และงานวิจัยของ รสนา โชติสุวรรณ (2561) ที่ผลการวิจัยไม่พบความสัมพันธ์ของอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) กับราคาหลักทรัพย์

5.2.4 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรผลการดำเนินงานที่วัดโดยใช้ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลต่อหุ้น (DY) ซึ่งเป็นจริงตามสมมุติฐานการศึกษาที่ 2 ว่าผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจ่ายเงินปันผล หมายความว่า ถ้ากิจการมีผลการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น กิจการก็จะจ่ายเงินปันผลเพิ่มขึ้น และถ้ากิจการมีผลการดำเนินงานที่ลดลง กิจการก็จะจ่ายเงินปันผลลดลง กล่าวคือถ้ากิจการมีผลประกอบการที่ดีมีกำไรสุทธิสูง กิจการก็จะมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นสูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารียา นวลถวิล (2562) ได้ศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี SET ซึ่งศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ออัตราเงินปันผลต่อหุ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร สารสุวรรณ (2562) ได้ศึกษาอัตราส่วน

เงินปันผลตอบแทนกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานซึ่งวัดด้วย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่าอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) และตัวแปรผลการดำเนินงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) ซึ่งผลการศึกษาไม่เป็นจริงตามสมมุติฐานการศึกษาที่ 2 ว่าผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล

5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

5.3.1 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100 นักลงทุนสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100 ได้

5.3.2 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (BV) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100 ได้

5.3.3 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSETS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราการจ่ายเงินปันผล (DP) นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100 ได้

5.3.4 การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาจากตัวแปรด้านการวางแผนภาษี และผลการดำเนินงานเท่านั้น ยังไม่ได้คำนึงถึงตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมือง และปัจจัยด้านผู้ถือหุ้น เป็นต้น งานวิจัยครั้งต่อไป จึงควรนำตัวแปรเหล่านี้เข้าทำการศึกษาด้วย

5.3.5 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้วัดผลการดำเนินงานในการวิจัยเพียง 4 ตัวแปรเท่านั้น งานวิจัยครั้งต่อไป อาจเลือกใช้ตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินอื่นๆ เข้าทำการศึกษา เช่น อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราราคาหุ้นต่อกำไรสุทธิ (P/E) อัตราราคาหุ้นต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี (P/BV) เป็นต้น

5.3.6 การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง SET100 เท่านั้น งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาจากข้อมูลบริษัททั้งตลาดหลักทรัพย์ หรือศึกษาเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมสรรพากร. (2561). 4.5 เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตรี(รายจ่ายต้องห้าม).

สืบค้น 16 กันยายน 2563. เข้าถึงจาก <https://www.rd.go.th/publish/828.0.html>

จันทร์หา ศรีหิรัญพัลลภ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการและอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100. การศึกษาอิสระ ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาการบัญชี.

ดุยลักษณ์ ตราชูธรรม. ปัญหาข้อกฎหมายภาษีอากรและการวางแผนภาษีอากรที่นักบัญชีและนักบริหารควรทราบ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธรรมนิติ เพรส, (2562).

ดำรงพล วิเศษสร. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET50. การค้นคว้าอิสระปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, ภาควิชาการภาษีอากร.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). การวางแผนภาษี. สืบค้น 20 กันยายน 2563.

เข้าถึงจาก https://www.set.or.th/education/th/start/start_start_3_7.pdf

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2562). สรุปจำนวนหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน.

สืบค้น 26 กันยายน 2563. เข้าถึงจาก

<https://www.set.or.th/th/company/companylist.html>

ธัญพร ตันติยวงศ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีและความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับมูลค่าของกิจการ: หลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีดุขฎิบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพดล สังข์ฉาย. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจกับการจ่ายปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นันทนา ศรีสุริยาภรณ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, บัณฑิตวิทยาลัย, คณะบริหารธุรกิจ.
- พรพิมล บั้นบัวรุ่งกิจ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี 2549-2551. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สาขาการบัญชี.
- น้ำทิพย์ ขำตันวงษ์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ค้นคว้าอิสระบัณฑิต มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- บดินทร์ มหาวงศ์และไพบุลย์ ผจญวงศ์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการหลบหลีกภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 Index. วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์หน้าที่ 15 - 40.
- ปิยะพร สารสุวรรณ. (2561). อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ICT). สารพิมพ์บัณฑิต มหาบัณฑิต, วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- รสนา ชาติสุวรรณ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ค้นคว้าอิสระบัณฑิต มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศุภา วรณกุล และกุลชญา แฉ่นแก้ว. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการ ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2562 หน้าที่ 91 - 99

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศศิธร จุ้ยยิ้ม. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. ค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สภานิติบัญญัติ. (2563). *คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12*. สืบค้น 15 ธันวาคม 2563. เข้าถึงจาก <https://www.tfac.or.th>
- สัตยา ตันจันท์พงศ์. (2558). *การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วารสารสมาคมนักวิจัย ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 หน้า 105 -113.
- สัตยา ตันจันท์พงศ์ และรัชเนีย บังเมฆ. (2560). *อิทธิพลของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผลต่อการวางแผนภาษีหลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศไทย*. วารสารวิชาการบัญชี ปีที่ 13 ฉบับที่ 37 หน้า 29 -44
- สัตยา ตันจันท์พงศ์ และ พัทธ์ยศ เดชศิริ. (2561). *ผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 38, ฉบับที่ 3 เดือน :1-13
- สาริยา นวลถวิล. (2562). *อัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อการจ่ายเงินปันผล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. ค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุชาดา ศรีสกุลกิจ. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100*. ค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2550). *สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพากร*. สืบค้น 26 กันยายน 2563. เข้าถึงจาก http://www.rd.go.th/region3/fileadmin/document/Tax_Benefit_2007.ppt

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมเดช วจจน์ศิริเสถียร และคณะ. (2550). *การวางแผนภาษีหัก ณ ที่จ่าย ฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมนิติ.
- อรทิชา อินทาบัจ. (2559). *ปัจจัยที่กำหนดการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*
- อาทิตยา กุลธินี. (2559). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการภาษีอากร.*
- Andrea Kristine Roald and Tonje Roti .(2015). *Tax Planning in Norwegian Private Equity-Backed Companies. Master's Thesis in Financial Economics. Norwegian School of EconomicsBergen.*
- Ball, R., & Brown, P. (1968). *An empirical evaluation of accounting income numbers.* Journal of accounting research, 159-178.
- Dyrenge, S.D., Hanlon, M., and Maydew, E.L. (2006). *Long-Run Corporate Tax Avoidance.* Retrieved December 25, 2010, from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1017610
- Heitzman, S., & Ogneva, M. (2016). *Corporate tax planning and stock returns.* Unpublished working paper. University of Southern California.
- Rashid, H. U. (2018). *Financing Decisions, CEO Managerial Skills and Corporate Tax Planning.*

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล จิรนนต์ ชิตเดชะ
วัน เดือน ปีเกิด 11 พฤศจิกายน 2530
ภูมิลำเนา อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี บธ.บ.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	2552
ปวส. (การบัญชี)	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	2550
ปวช. (การบัญชี)	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	2548

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง นักตรวจสอบภาษีปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 3